

ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ

ч. 107 січень – березень 1996

Вогонь Орлиної Ради

1

ДОРОГІ БРАТЧИКИ І СЕСТРЧКИ!

За нами 1995 рік - рік знаменний на події так у нашому пластовому, як і в громадському житті. Одною з подій, яка пройшла доволі непомітно - це видання 11-ого тому "Енциклопедії Українознавства", яким закінчено її комплектування. Коротко звана "ЕУ", ця енциклопедія була монументальним осягом української діаспори. Від часу появи її першого тому в 1949-ому році, вона стала підставовим джерелом знання про Україну в наукових установах цілого світу та змусила тодішній режим в Україні до видання "Української Радянської Енциклопедії".

До видання ЕУ причинилися видатно пластуні й пластунки. Це вони організували збірку передплат на ЕУ, так серед пластових кіл, як і загалом в українській громаді і це дало фінансову базу на видання Енциклопедії. Перед у тій акції вели пластунки куреня "Ті, що Греблі Рвуть". А душею цілого проєкту був сьогодні вже покійний пл. сен. Атанас Фіголь, ЛЧ.

Для нас - новацьких виховників випуск 11-ого тому ЕУ є важливий тим, що там поміщено поправку дати заснування Уладу Пластунів Новаків. У гасло "Пласт", в 6-ому томі ЕУ закралася неправильна дата: 1927. Тепер редакція Енциклопедії визнала переконуючою документацію предложену Головною Пластовою Булавою, яка доказує, що УПН засновано в 1924-му році.

Через короткі три роки наш Улад обходитиме своє 75-ліття. Слід нам уже тепер задуматися над гідним відзначенням того ювілею!

Щиро вітаю Вас:

СКОБІ

Сірим Орел Орел

Мудрість² Сірих Орлів

Сірий Орел Орест

КОЛИ ДИТЯЧІ ІГРИ ПЕРЕХОДЯТЬ У ЗЛОВЖИВАННЯ...

Кожного року ок. 13 мільонів дітей зазнають пошкоджень наслідком участі в спорті. З них понад 1 мільон опинюється в відділеннях наглої допомоги в лікарнях. Від 1990 до 1993 року кількість дітей від 5 до 14 років пошкоджених при грі футболу (копаного м'яча) підскочила на 10,000 до загального числа 68,812. Головною причиною тут є недостатні знання тренерів, виховників і вчителів про ріст дітей, їхні фізичні спроможності, та які пошкодження загрожують їм у різних видах спорту.

Понад 22 мільйони дітей вправляють якийсь вид спорту - і це добре. З одного боку це значить, що вони здорові й активні, - не сидять перед телевізором чи компютером. З другого боку, вони грають більш інтензивно, часто під натиском тренерів чи батьків, які не свідомі, що в тому віці найважливішим аспектом *спортових ігор* є саме *ігри*. Діти мають право на тренування під наглядом особи, яка розуміє підставові засади участі дітей у спорті.

Діти - це не маленькі дорослі. Від них не можна вимагати такого напруження, на яке здатні дорослі.

Діти ще ростуть і тому їхні кістки є слабші від кістей зрілої людини. Зокрема в них є уразливі "центри росту" - хрящеві пласти на кінцях кісток, які дозволяють кісткам видовжуватися. Цей хрящ не такий сильний, як зріла кістка і тому діти можуть зазнати пошкоджень, які не бувають у дорослих. Самій кістці теж більше загрохнуть злами. Зокрема небезпечним є, коли дитина з незначним пошкодженням продовжує напружувати дану кінцівку. Це так, як нагинати дріт: кілька разів можна його зігнути без шкоди, але коли зігнемо в тому самому місці кількох разів - дріт ломиться. Правда, напруга впливає благородно на кістку, - але тільки до певної міри.

Не всі діти однакові. Одні дозрівають швидше, інші - поволіше. Тому не можна мати одного правила для всіх щодо участі в спорті. Потрібно індивідуального підходу, з узглядненням способностей кожної дитини.

Коли професійна команда добуває чемпіонат, тоді її програму наслідують тренери в університетах і інститутах. Далі її адаптують у середніх школах і вкінці бачимо ті самі заходи примінені серед дітей. А тим часом та програма не була придумана для дітей і їм не відповідає. Що більше, професійні команди, а також ті у вищих школах, перебувають під наглядом лікарів, професійних тренерів і фізіотерапевтів. Дітей же тренують по-більшості аматори. Вони часто працюють з посвятою й добрими намірами та сповняють важливу функцію, однак не раз бувають наївні та недостатньо поінформовані про фізичні спроможності своїх вихованків.

Назагал тренери, які набули потрібне знання, розуміють свою відповідальність. Проблеми часто справляють батьки. Багато з них так запанені бажанням виграти чи виплекати зі своєї дитини визначного атлета, що кладуть на неї величезний натиск, піддаючи її незрілі ще тільки й ум не раз шкідливому напруженню. На пр. деякі батьки віддають свою дитину грати у трьох командах рівночасно. Інші батьки вишукують для дитини найбільше ускладнений тренінг, кажучи, що коли цю програму вживає київське "Динамо", то вона й з Івасика теж зробить чемпіона!

Діти ще за молоді для деяких видів спорту. Таким є на пр. біг на далеку віддаль (маратонський). Також підношення тягарів.

Біль не є корисним. Зокрема для дітей. Пошкоджені діти не сміють продовжувати гри попри біль.

Біль і опух - це домагання нашого тіла, щоб перестати! Вони можуть мати дуже різні значіння в дітей і в дорослих. Це, що виглядає на натягнення сухожилки в дорослого, у дитини може бути ознакою серйозного зламу. Інший приклад: Вивих рамена серед дітей трапляється зрідка. Частіше бачимо злам ключиці. Висновок: дітям більше загрожують злами.

Пошкодження в дітей загалом швидко гояться, коли застосувати правильне лікування. Маємо, на щастя, дуже добрий лікувальний засіб який, однак, часто важко сприймати. Це - відпочинок. І чим швидше його застосувати, тим коротше його буде потрібно. Коли ж його відкинути - наслідки в дітей можуть бути серйозні. Багато пошкоджень при спорті не є справді випадковими, а виникають унаслідок повторного надмірного напруження. Коли дитина зашпортається й пошкодить зв'язку в коліні - то це випадок. Але він не трапився б, якщо ця дитина не грала б була сім матчів у трьох різних командах протягом одного тижня. Такі випадки є вислідом поганого нагляду над дитиною.-

ПРОГРАМКА НОВАЦЬКОГО ВОГНИКА

день і

Тема: Любов

Відкриття: а) *назначення сторожів вогника;*

б) *підпалення вогника;*

в) *«Гей-гу, вогник горить...»*

Розповідь: *Казка про ромашку (О.Бердник «Серце матіолі»)*

Пісня з рухали: *Ой по горі льон, льон*

Гра: *Назви квіток*

Самодіяльна гра: *Квіткове весілля*

Пісня: *Дзвіночки*

Гра: *Квітковий трамвай*

Загадки:

Пісня: *Ой на горі мак*

Ракета:

Подяка:

Закриття: а) *молитва*

б) *«На добраніч»*

РОЗПОВІДЬ

О.Бердник

Казка про ромашку

Кажуть, коли падає з неба зірка, - хтось умирає. То неправда. Наші прабабьки стверджували: якщо падає зірка - народжується нова людина.

Сумно зірці самотою мандрувати в небесній пустелі. Дивіться вона згорн на бурхливе життя землі, на завітчані луки, густі ліси, зграї птахів, що злітають з хмар, на дітей, котрі бавляться в пісочку біля рік та озер, і мріє стати людиною.

Прагнення народитися буває таким потужним, що перемагає тяжіння неба. Тоді зірка падає. І відразу десь закричить, заплаче дитя, сповідаючи про появу ще одного зоряного серця. Отже, людське немовля отримує небесну душу, і та душа нічно прагнудиме до зірок, бо зіркою є негамовне людське серце.

Одного разу позаздрив людям син Цариці Ночі. Закортіло і йому отримати зоряну душу. Але як те зробити? Адже зірка сама має вибирати для себе нове життя!

І звернувся він до прекрасної Білої Зорі. Каже:

- Хочу мати зоряну душу, як люди. Що для цього треба зробити?

- Безпечне бажання, - всміхнулася Зірка. - Тільки коханого

зірка опромінює й дарує життя радісне, а нелюбому - судились смуток, безодня жадань, прирастай і навіть вбивство!

- А як дізнатися - любить чи не любить? - вигукнув син Цариці Ночі.

- Поміркуй! - загадково відповіла Зірка.

Причався в п'ятьмі син Цариці Ночі, невідступно дивлячись на Білу Зірку. Міркує: любить - не любить? Боявся на щось зважитись, та ось помітив він, що Зірка почала міняти барви, захвилювалася. Цариця Ночі прошепотіла синові, що Біла Зірка незабаром упаде з неба: незабаром народиться досі небачене немовля, котре вона полюбила.

І тоді зважився темний принц на злочин. Він створив із мороку та німих туманів подобу дитини, а справжню вбив. Замислив хитрощами оволодіти Білою Зіркою, коли вона впаде для земного життя.

І ось упала Зірка, прокресливши полум'яну стежину в небесному дивоколі. Але торкнувшись несправжньої дитини, не ввійшла в неї: не було там вогнища любові.

Кинувся принц Ночі до засмученої Зірки, хотів схопити її, та вона розсипалася сріблястими іскрами по луках та полях, перетворившись на дивні квіти-ромашки, бо не могла вже вернутись до рідного неба.

Заревів від шаленства син Ночі, обернувся на скажений вихор, почав обривати пелюстки квітів, запитуючи:

- Любить - не любить! Любить - не любить!

Падають пелюстки на землю, а квітка все мовчить. Хтось із людей підслухав ті слова сина Ночі і теж почав запитувати у ромашки - чи любить вона?

Та хіба про це питають?

Кажуть люди, що настане пора, коли ромашка знову перетвориться в Білу Зірочку. Коли? Це станеться тоді, коли ще раз народиться той самий незвичайний хлопчик, убитий сином Цариці Ночі.

ПІСНЯ З РУХАМИ

Ой по горі льон, льон

Ой по горі льон, льон, по долині мак, мак.

Гірки наші маковіці, орати би мак, так!

(всі стовпчики однакові, змінюється лише слово орати -

сіяти - скородити - копати - брати - терти)

Ой по горі льон, льон

(піднімають руки вгору, описуючи ними гору);

по долині мак, мак

(присідають, проводячи руками низько над землею);

гірки наші маковіці

(притискають кулачки до обличчя, кривляючись);

орати (сіяти...) би мак, мак (імітують відповідну дію).

ГРА

Назви квіток

Хтось, розпочинаючи гру, говорить своєму сусідові назву квітки. Той повторює її і пропонує свою. Третій називає дві попередні - власну. Назви не повинні повторюватись. Хто помилився - вибуває з гри.

САМОДІЯЛЬНА ГРА

Л.Г.лібов

Квіткове весілля

У вишневому садочку,

Під вербою, в холодочку,

Щоб лихо прогнать

І цюб долю звеселити,

Заходились наші квіти

Весілля гулять.

Не було б таких новинок,

Та хреціатенький Барвінок

Усіх здивував.

Він Філочку блакитну,

Наче панночку тендітну,

За себе узяв.

Посередній в таночку

У зеленому віночку

Танцює Будяк.

Круголя свашки і сусідки,

І Фасолі, і Нагідки,

І між ними Мак.

Наче справжній музики,

Грають Півні і Індики,

Деренчить Гусак.

А Будяк всіх потішає;

Підморгне і примовляє:

«Отак, квіти, так!

Танцювала риба з раколя,

А морквця з пастернаком,

Та не краце нас!

Нуте ж швидко, шпарко, квіти,

Молодих повеселити -

Один тому час!

Ой козаче молоденький,

Наш Барвінку зелененький,

Попіш Будяка,

І у парі з молодого

Між своєю

Утніть тропака!

Нехай гляне Редька в дірку,

Переверне долю гірку

Догори хвостом

І музиченьку почує,

Потанцює, пожартує

З товстим Будяком.

Тільки й щастя, тільки й жити,

Покіль буде сонце гріти,-

Як там буде - знає доля.

А ще покіль наша воля,

Гуляй, не журись!»

Де взялись Чиж і Синиці,

Прищебечують музиці,

Ще пристав і Шлак.

Будяк скаче, не вгаває,

Підморгне і примовляє:

«Отак, квіти, так!»

ПІСНЯ

Дзвіночки

Ми дзвіночки, лісові дзвіночки,
Славим день. (2)
Ми співаєм, дзвоном зустрічаєм
День, день, еднь (2 р.).
День, день, день, день, }
День, день, день } 2 р.

Любим сонце, небосхил і сонце,
Світлу тінь. (2)
Сни розкішні, все гаї затишні,
Тінь, тінь, тінь. (2)
Тінь, тінь, тінь, тінь, }
Тінь, тінь, тінь } 2 р.

ГРА

Квітковий трамвай

Усі новаки і новачки діляться на п'ять гуртів (з кожним повинен бути Братчик (Сестричка). Кожний гурт - окремі квіти: підсніжники, маки, тюльпани, ромашки, дзвоники, які імітують ті чи інші звуки. Розпочинають Підсніжники — бім-бом, бім-бом (тихо); через якийсь час вступають маки — кук-мак, і по черзі стукають кулаками по колінах. Далі в гру входять тюльпани — тілі-тюлі. Згодом беруть участь ромашки — клік-калак; і останніми вступають дзвоники — дзінь-дзень.

Впродовж гри іде поступове наростання сили звуку; через деякий час після того, як вступили дзвоники, починається поступове зниження голосу, аж майже до шепоту. І тоді, починаючи від дзвоників, всі квіти по порядку замовкають.

ЗАГАДКИ

Парубійко я вродливий, дуже гарний, нешкодливий;
І росту собі на волі - на городі, і у полі.
Квіг до сонця повергаю, за те й назву собі маю.
І олію з мене б'ють, і макуху дістають,
І в веселій свята час дам щось кожному із вас.
(Соняшник)

Синьоока чарівниця часто в полі в нас вертиться,
Де вінки вона спіліта, - пшениці рідкі й жита.
(Волошка)

Дерево дров'янське,
Листя коханське,
Цвіт янгольський,
А кігті днявольські.
(Троянда)

Стоять красуні на воді,
Вінки в них білі й золоті.
(Водяні лілії)

Цвіте синьо, лист зелений, квітник прикрашає,
Хоч мороз усе побив - його не займає.
(Барвінок)

До сонця я підхожий, і сонце я люблю,
За сонцем повергаю я голову свою.
Стою стрункий, високий, в зелених шагах я,
І золотом убрана голівонька моя.
(Соняшник)

ПІСНЯ

Ой на горі мак

Ой на горі мак,
Під горою так...
Мак, мак, маківочки,
Золоті голівочки,
Станьте ви так,
Як на горі мак.

Виконувати шораз швидше. Можна. Тоді біля кожного гурту
новаків/чок повинен сидіти Братчик/Сестричка.

І тепер, коли Петро згадав слово "заробив", Павлик зацікавився, яким чином Петрів гурток заробив гроші. Але він не хотів Петра питатися, бо Петро не любив з Павликом говорити. Він уважав Павлика за дитину. Але батько Петра був цікавий і Петро по вечері розказував, у який спосіб юнаки продавали журнали, книжки, ходили колядувати та продавали содову воду в буфеті на пластовій забаві і заробили гроші. Павлик усе це вислухав і рішив, що "Лиси" можуть також заробляти гроші. Вони можуть також продавати книжки чи журнали.

На наступних сходах Павлик розказав "Лисам", що він чув від брата. Всі "Лиси" рішили піти до пластової крамниці і просити, щоб їм дали продавати книжки чи журнали. Братчика ще не було, бо "Лиси" прийшли дуже вчасно, тому вони всі побігли до пластової крамниці.

В крамниці продавець вислухав цілу справу і сказав, що якраз тепер нема що продавати, але якщо прийдуть за місяць, то дістануть уже різдвяні картки. Вони будуть перші в розпродажі карток. "Лиси" побігли до домівки і про все розказали братчикові. Братчик похвалив їх думку і сказав, що pomoже їм.

Нетерпляче чекали "Лиси" цілий місяць. Часто прибігали до крамниці і заглядали, чи нема ще карток.

Аж одного дня картки прийшли! Якраз Павлик по сходах переходив попри крамницю і побачив, як поштове авто привезло декілька великих пакунків до крамниці. Несміло він зайшов до крамниці і запитався, чи є вже різдвяні картки.

-Бачиш, якраз приїхали!- сказав продавець.

Павлик миттю побіг додому. Він зараз зателефонував до братчика і до Ромка. А Ромко зателефонував до Ігоря та Олега. І так, за кілька хвилин, усі "Лиси" знали, що прийшли картки для них. За пів години всі вони були вже в крамниці. І вони стали тепер дуже помічними. Вони помагали розпаковувати ці картки, рахувати їх та сортувати їх. Всі вони працювали аж до вечора.

На наступну суботу всі "Лиси" почали продавати картки. Вони найперше відвідали мешкання свояків, відтак знайомих, а відтак усіх сусідів. Кожної суботи вони забирали з крамниці картки, а в понеділок приносили гроші.

"Лиси" продали найбільше карток. У станиці вони дістали особливу похвалу. Але найбільше гордилися вони новим м'ячем. На ньому був напис "Лиси", та підписи всіх новаків, які причинилися до цього роздобутого м'яча.

ЗМІСТ: Пластовий заробіток, користь з нього.

ДЕДАЩИЦЯ

Десь-не-десь були собі чоловік із жінкою і мали одним одну дитину — дочку. Люди заможні, а дитина вдалася гарна та втішна: вони давай їй пестити. Вони пестять, а дитина собі росте; виросло, не навчившись ніякої роботи, окрім танцювати. Коли дівка стала уже й на порі, батьки, порадившись, бачать, що самі винні, та й кажуть женихові:

— Ми свою дитину наділимо всім добром, тільки щоб вона в тебе нічого не робила, бо геть нічого не вміє.

Ото поткнувся був один, поткнувся другий, але на таку змову не пристають. А далі батько побачив кума-приятеля та й розговорились:

— А що, — каже кум, — товаришу, у тебе дочка, вже пора заміж, а в мене сні жених, — чи не будемо сватами?

— Чому? — каже. — Тільки умова така, щоб моєї дочки не силувати до роботи, бо вона нічого не вміє.

— А як навчиться? — питає женихів батько.

— Добре, — каже батько дівчини, — тільки глядіть, щоб її не силувати, бо вона буде на мене плакатися.

А той подумав та й каже:

— Добре, давай руку — будемо сватами!

— Ну, присплай старостів!

Посватались, дівчина згодилась: відгуляли весілля, може, тиждень перезва їздила від одного до другого — гуляють та гуляють, сказано, люди компанійські, та нарешті вже й годі. Рано вставши, батько порядкує: одного сина туди, другого туди, третього теж, дочок теж — розпорядив усіх, собі роботу знайшов, стара мати теж узяла щось робити, дочка стала варити обід, і друга до якоїсь роботи

взялась, а молода невістка сидить — ніхто їй нічого, і вона нікому нічого.

Коли пора вже було обідати, оходяться всі, сідають за стіл, — батько питає кожного, хто що зробив? Усякий за себе відповідає, а одна дочка мовчить.

Батько до неї:

— А ти, доню?

— Я, тату, нічого не робила, — відповідає.

— Ну, вже ж ти знаєш порядок, — батько каже.

Вона відійшла від столу, сіла на лавці коло мисника (тобто коло порога) та й сидить, а молоді невістки не питаються ніхто, вона сідає, обідає.

Побідавши, знов до роботи. На вечерю сходяться, знову тим же порядком батько розпитує. Цього разу уже друга дочка нічого не робила, — застається без вечері. Молода невістка придивляється і прислухавється (звичайно, як нова людина в сім'ї), а далі й питає потихесеньку якоїсь ятрівки чи зовиці:

— Як це воно, серце, у вас діється — чи воно все так буде?

— Так, — каже, — сестрице.

— А чом же мене за роботу не питають?

— Бо ти, — каже, — серце, у нас іще гостя.

Ну минув іще день, може, й другий, уже й мати зоставалась без обіду чя там без вечері, — молода невістка дивиться на все тес (не знає, що то в них змова), а далі, вставши рано, питає матері:

— Що б я, маю-серце, робила?

— Візьми, доню, — каже мати, — вінчик та повимітай хату й сіни.

Взяла молода, повимітала. Геть сходяться до обіду. Батько розпитує кожного, а вона бачить, що її не питає, та й сама обзивається:

— А я, таточку, хату й сіни повимітала.

— А, моя дитино кохана, — каже батько, — я тебе й не питаю. Я знаю, що ти доброго роду, розумного батька й матері, ти часу не змарнуєш, тим я тебе й не питаю.

По обіді всі до роботи, молода знов питає матері, що робити, — мати посилає води привести відерцями. Привісла вона. Перед вечерю батько пожалував, поцілував у голову. На другий день теж щось ізробила, на третій теж, а далі помалу-помалу — уже й обідати наварить, а далі уже й хліба сама напече. Сказано, чоловіка любить, а сім'я вся голубить її та добрим прикладом учить до праці.

Ото вже якось за тиждень чи за два мати рідна каже до батька:

— Пішов би ти, старий, навідався до дитини. Я щось нездужаю, а тобі й байдуже: віддали дитину в чужий двір, бог знає, як-то вона там привикає.

Старий каже:

— Може, й справді!

Убравшись, потяг помаленьку. А було то на другім селі. Приходить батько, застає, що дочка варить обідати сама. Звичайно, зраділа йому, привітала, попросила сідати, а сама знов до роботи. Так з тими горшками й рогаками порядкує, що батькові аж дивно.

От він і питає:

— А що тобі, доню, чп добре діється?

— Добре, таточку.

— А що ж це — ти вже вмієш варити обідати?

— Умію, таточку. У нас, — додає дочка, — хто не робить, той і не їсть.

— Ну, дитино моя, у всякого хазяїна свій порядок, — відповідає батько, — то ти, може, моя доню, й голодом мерла, поки привчилась до роботи?

— Ні, тату, не нагально вчати, так усе помаленьку.

— Ну, добре, моя дитино.

Свекор бачив, як прийшов сват, але перечасував, нехай трошки з дочкою побалакає. Батько виглянув у віконце, побачив свата, взяв на лаві свиточку, що хлопці задрипали і вже виходили, та й виниває грязь сидячи. Увіходить хазяїн, привіталось по-братерськи, посідали — гість знову за свитку та все-таки виниває й струшує, а хазяїн:

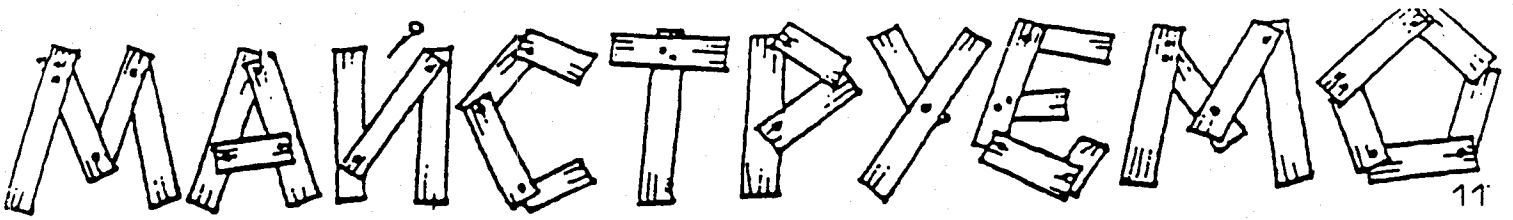
— Що то ви, свате, робите? Покиньте!

— Еге, свате, добре кажете, та коли я сьогодні ще не обідав.

— А так, так, свате, це в мене давній порядок, і, хвалити бога, мені добре з ним.

— Авжеж, свате, у всякого хазяїна свій порядок, а як він добрий, то нащо ж я мав би його псувати?

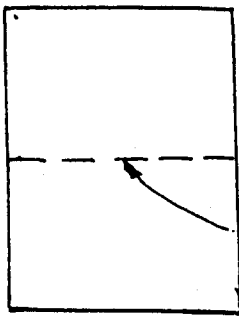

РІЗДВЯНИЙ АНГЕЛ

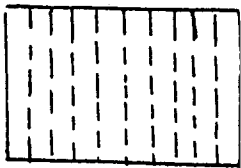
①

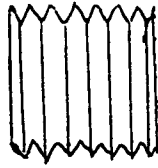
РОЗТЯТИ

ПРЯМОКУТНУ КАРТКУ ПАПЕРУ РОЗТЯТИ НА ДВІ РІВНІ ЧАСТИНИ.

②

"a"

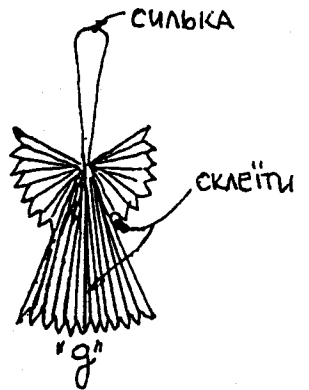
"б"

"в"

"г"

ЗІГНУТИ "a" ПО ПЕРЕРИВАНІЙ ЛІНІЇ В ГАРМОНІЙКУ "б" ТА ВКІНЦІ ЗІГНУТИ ВЛІВО ЯК НА "в", ТЕЖ САМЕ ЗРОБИТИ ІЗ ДРУГИМ КІСКОМ ПАПЕРУ ТА ВКІНЦІ ЗІГНУТИ ВПРАВО ЯК НА "г".
РОЗГОРНУТИ ЗГІНИ-ГАРМОНІЙКИ І СКЛЕЇТИ ЯК ВКАЗАНО НА "e".

③

"a"

ЗІГНУТИ

"б"

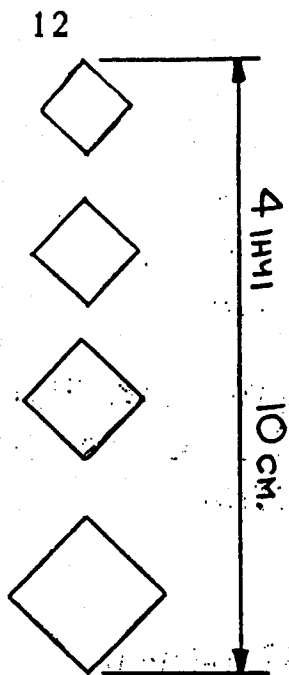
"в"

ПРЯМОКУТНИЙ ПАПІР "a" ЗІГНУТИ В ПОЛОВИНУ І НАРИСУВАТИ ПОЛОВИНУ ГОЛОВИ І ВОЛОССЯ АНГЕЛА "б" і ВИТЯВШИ БУДЕ "в"

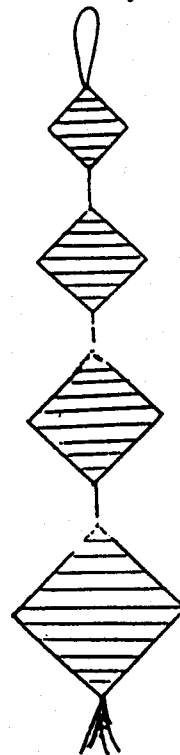
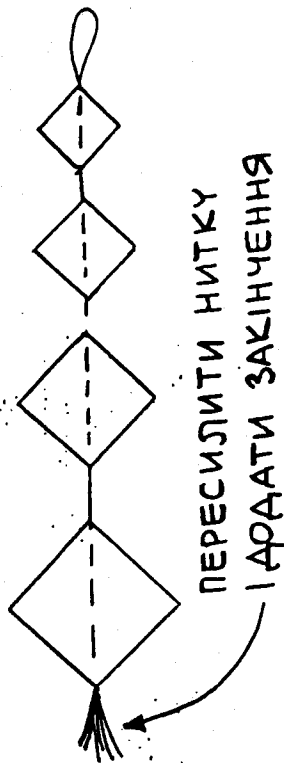

ГОТОВИЙ АНГЕЛ

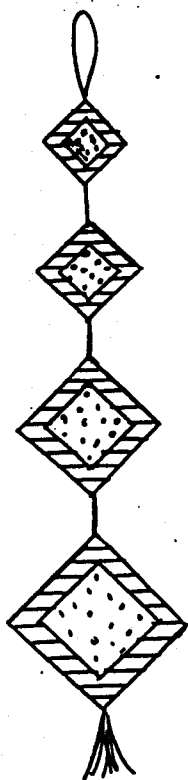
КУЛЬЧИКИ (ПРИКРАСА НА ЯЛИНКУ)

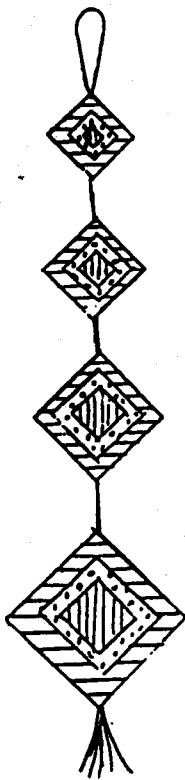
ВИТЯТИ КВАДРАТИКИ
З КАРТОНУ

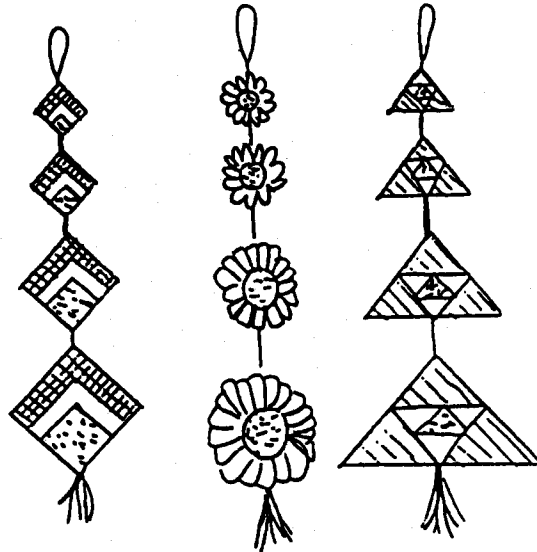
НАКЛЕЇТИ КОЛЬОРОВИЙ
ПАПІР

НАСТУПНІ КВАДРАТИКИ
МЕНШОГО РОЗМІРУ,
НАКЛЕЄНІ НА ВЕРХУ

ОСТАННЯ
ВЕРСТВА
КВАДРАТИКІВ

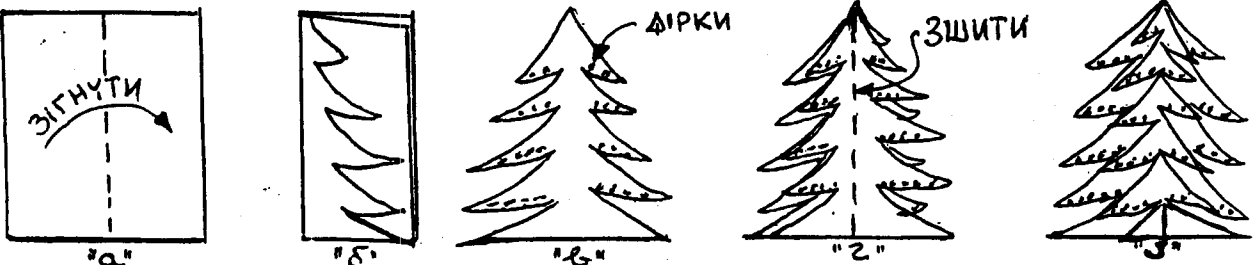

ІНШІ ФОРМИ

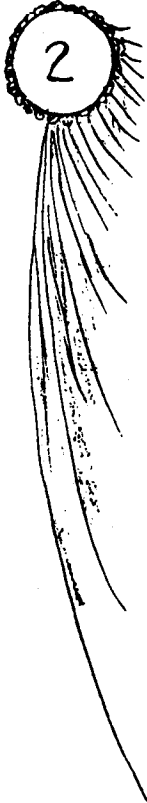
РОЙОВА АБО ГНІЗДОВА ЯЛИНКА

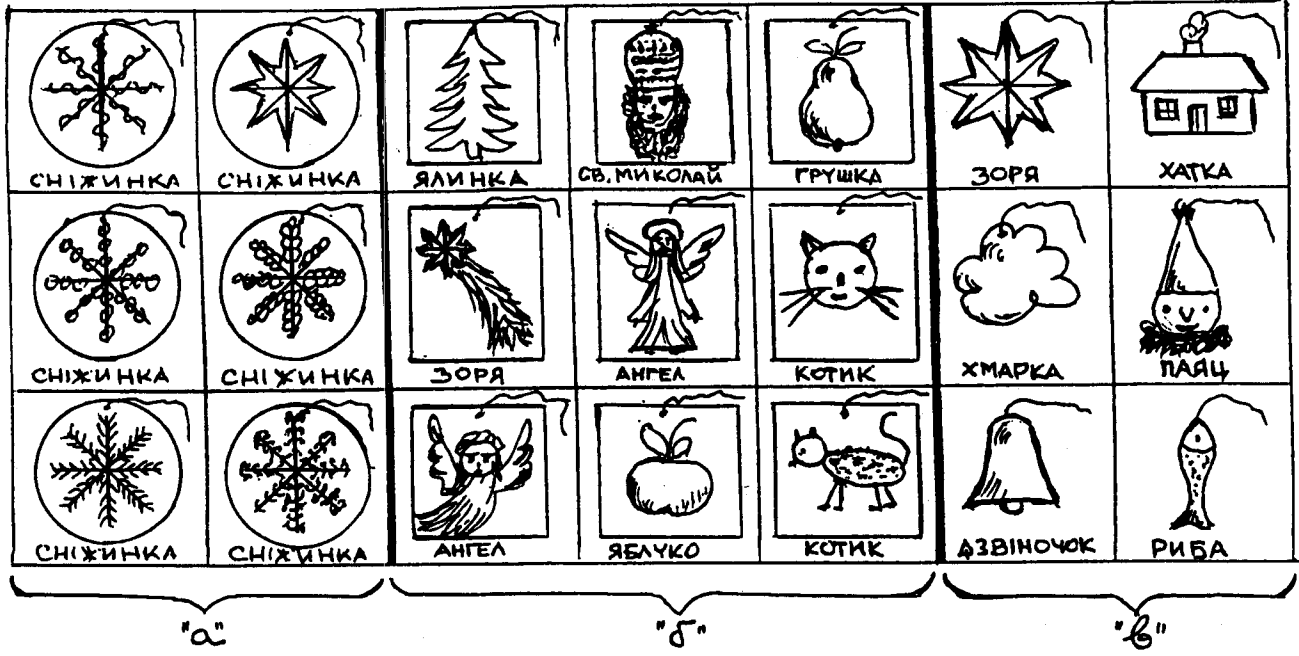
1

ТРИ ПРЯМОКУТНІ КУСКИ ПАПЕРУ, ТВЕРДОГО ПАПЕРУ АБО КАРТОНУ ЗЕЛЕНОГО КОЛЬОРУ, ПОМАЛЬОВАНОВОГО НА ЗЕЛЕНО АБО НАКЛЕЄНІ ЗЕЛЕНИМ ПАПЕРОМ ЗІГНУТИ ПО ПЕРЕРИВАНІЙ ЛІНІЇ ЯК НА "а", ВИТЯТИ ЯЛИНКУ ЯК НА "б", РОЗЛОЖИТИ І ЗРОБИТИ ДІРКИ ВНИЗУ ПЛОК ДЛЯ ПРИВ'ЯЗАННЯ ПРИКРАС ЯК НА "в", ЗШИТИ ТРИ ЯЛИНКИ ЯК НА "г", БУДЕ ГОТОВА ЯЛИНКА ЯК НА "г".

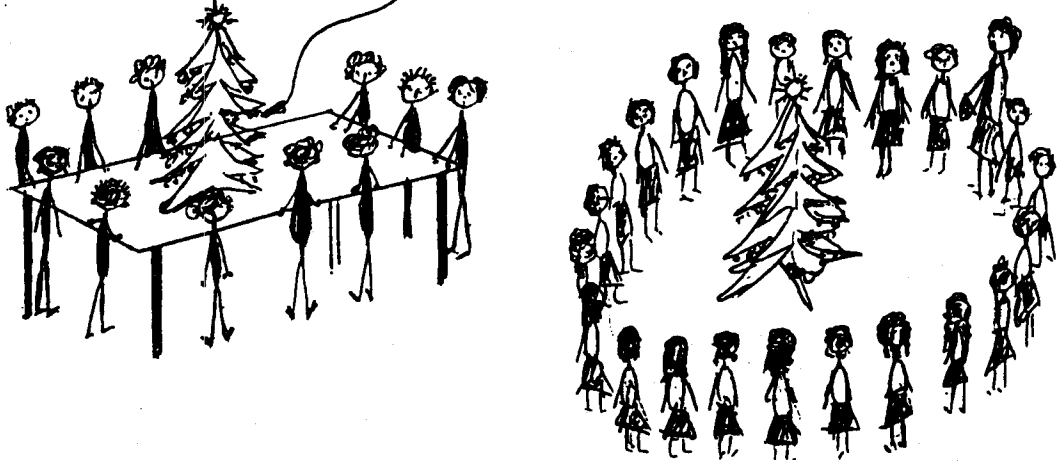
2

НАРИСУВАТИ І ПОМАЛЬОВАТИ КОЛЬОРАМИ РІЗНІ РИСУНКИ. МОЖНА ВИТЯТИ КРУЖКИ З РІЗНИМИ СНІЖИНКАМИ ЯК НА "а" КВАДРАТИ ЯК НА "б" АБО ПО ЛІНІЯХ РИСУНКУ ЯК НА "в". ВТОРІ ПРИЧЕПИТИ ДОВГУ НИТКУ ЩОБ ПРИВ'ЯЗАТИ ЧЕРЕЗ ДІРКУ ДО ГІЛКИ ЯЛИНКИ.

3

Діти Співають

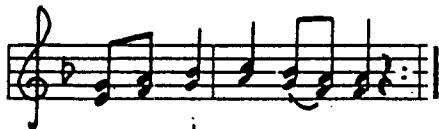
ДИВНАЯ НОВИНА

Дивна-я ко - ви - на ни-ні Ді-ва

си-на . По-ро-ди-ла в Вифле-е-мі .

Ма-рі-я є-ди - на!

ДИВНАЯ НОВИНА

Дивная новина: нині Діва Сина
Породила в Вифлєємі Марія єдина. (2р.)

Не в царській палаті, а поміж бидляти
У пустині, у яскині, це всім треба знати. (2р.)

З Назарета міста -Марія Пречиста
І рождає і питає Його як невіста! (2р.)

На руках тримає, і йому спідає,
Всемогучим своїм Творцем Його називає. (2р.)

Мовить: "Люляй, сину, будь мій без упину,
Бо Ти зволив мене взяти за Матір Єдину!" (2р.)

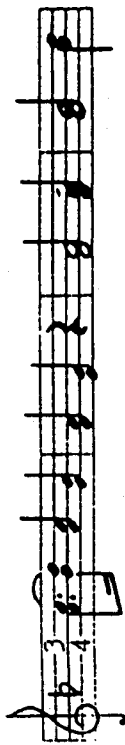
О, не собіємсний, о недостижений,
Сли, Ти довго, рости скоро, Младенче Блаженний!"
(2р.)

"Я в Тобі надію, Сину Мій, лелію;
Де сам будеш, мене візьмеш, Ти мій Добродію."
(2р.)

"Скажи, Правосуде, де хто з вірних буде?
Хай зі мною пред Тобою стануть всі люди." (2р.)

"Щоб Тєбе молити і Тєбе просити,
Щоб Ти дав нам, в Своім царстві во вік віків жити."
(2р.)

НОВА РАДІСТЬ СВІТУ СЯ З'ЯВИЛА

Но - ва - я радість сві-ту ся з'я-

ви - ла: Пре - чис-та Ді-ва Си-на

по-ро-ди - ла, ди - ла.

НОВА РАДІСТЬ СВІТУ СЯ З'ЯВИЛА

Новая радість світу ся з'явила:

Пречиста Діва Сина породила. (2р.)

У Вифлємі-місті дуже рано

Вітати Пана пастирям казано. (2р.)

Звізда на небі ясна засіяла!

Царів персьських д'Ньому проводжала. (2р.)

Принесли Йому миро, ладан, злато,

За це прийняли небесну заплату. (2р.)

Ірод злосливий з того засмутився,

Що Цар прєдвїчний на світ народився. (2р.)

Казав жовнірам повсюди шукати,

В пєнь оточата дволїтні стинати. (2р.)

А Йосип старець Дїву забірає

до Єгїпту з Христом утікає. (2р.)

Нєхай же Ірод вїчно погібає!

Наш Цар рождєнний всїх нас потїшає. (2р.)

Ми нинї з Ним враз ширє веселїмся,

Рїзаву Його всї низько поклонїмся. (2р.)

Щоби нам зволив шасливїй вїк дати,

А по смертї з Ним в небї царствувати. (2р.)

ЧИ ЧУЛИ, БРАТТЯ, ПРЕДИВНУ НОВИНУ

(на мелодїю "Нова радїсть світу ся з'явила")

Чи чули, браття, (2р.) предивну новину?
Ірод завзявся (2р.) на Божого Сина!

Ірод лукавий (2р.) того розізлився,
Що Князь Всєвїта (2р.) на світ народився.

Щоб своє царство (2р.) собі скоронити
Схотїв їсуca (2р.) маленького вїнти.

Своїх вояків (2р.) у світ послав,
Христа зловити (2р.) він їх заставляє.

А Мати Божа (2р.) про теє узнала,
Та в Україну (2р.) з Христом утікала.

Йде Мати Божа, (2р.) буйний вїтер вїс,
А там господар (2р.) пшєннєченьку сїє.

"Ой, господарю, (2р.) не дай нам пропасти,
Дай уникнути (2р.) вражої напасти!"

- Втікайте скоро (2р.) лугами полями,
Я вас не зраджу, (2р.) хай Бог буде з вами!

Лиш Мати Божа (2р.) на стежку ступила,
А вже пшєннєченька (2р.) зїйшла і зацвила.

Лиш Мати Божа (2р.) за нивкою стала,
А вже пшєннєчка (2р.) під серп дозрівала!

"Ой, чудо, чудо!" (2р.) - господар так каже,
А тут вже шляхом (2р.) їде вїйсько враже!

"Гей, господарю, (2р.) не смїй укривати,
Чи сюди їшла (2р.) з дитиною мати?"

- Ой, їшла, їшла, (2р.) буйний вїтер вїяв,
Тодї я своєю (2р.) пшєннєченьку сїяв!

"Коли ж це було! (2р.) Шкода здоганяти!"
Лютївся Ірод, (2р.) казав завертати!

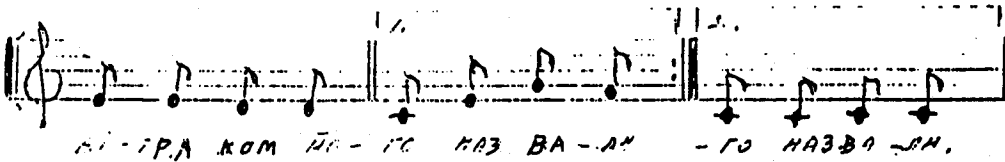
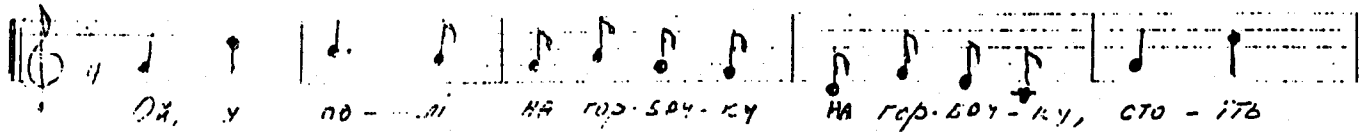
Тодї до Мами (2р.) сказала Дитина:
"Буде шаслива (2р.) уся Україна!"

"Хоч і знаєє (2р.) терпїнь дужє много!
Дїждєтьєє слави (2р.) і шастя від Бога!"

Новацький Танок

ВІТРЯК.

Ой у полі на горбочку, на горбочку,
Стоїть чудо на кілочку, на кілочку,
Люди чудо змайстрували,
Вітряком його назвали.

Буйний вітер повіває, повіває,
Чуло крилами махає, гей, махає.
І киває, і махає
Наче всіх людей скликає.

Возять в міхах зерно люди, зерно люди
І складають коло чуда, коло чуда.
Буде чудові робота,
Буде цілий день молоти.

Чудо - диво зерно меле, зерно меле,
Сипле в міхи муку білу, муку білу.
Буде дітям хліб печений
І галушечки варені.

До слів першої і другої стрічки діти стають по двом до себе плечима. Ширносять праві руки боком вгору. До такту вимахують руками наперемінну, раз права вгору, а раз ліва.
До слів третьої стрічки діти йдуть вколо так, як би несли повні міхи збіжжя до млина в одну сторону..... А опісля йдуть в другу, з повними міхами муки.
До слів останньої стрічки стають знова вітряками і мелють зерно.

Чи знаєте, що...

П'ять найдовших рік у світі, це:

1. Ріка Ніл в Африці. Довжина ріки 6690 км. Води її вливаються до Середземного моря.
2. Ріка Амазонка. Довжина ріки 6296 км. Положення її - Південна Америка. Води її вливаються до Атлантийського океану.
3. Міссісіпі-Міссурі-Червоний камінь. Довжина рік 6212 км, положення їх - Північна Америка. Води їхні вливаються до Мексиканського заливу.
4. Янгцзі в Азії. Довжина 5797 км. Води вливаються до Китайського моря.
5. Об-Іртіш. Довжина 5567 км. Європа - Азія. Води вливаються до Заливу Об.

Наш Дніпро є третьою найбільшою рікою в Європі, після Волги і Дунаю. Довжина Дніпра 2284 км. Випливає можа межами України в Білорусії. Води Дніпра вливаються лиманом до Чорного моря. Лиман - це озеро, відділене піськовою греблею, крізь яку в двох місцях проривається Дніпро в море.

Правий берез Дніпра гористий, а по лівому боці тягнуться безкраї степи. Дніпро славний своїми порогами, а було їх дев'ять. Найтяжче було переплисти поріг Діда Ненаситця, але козаки це вміли робити.

Тепер збудовано величезну греблю (високу 37 м.) і вода залляла пороги. Тепер кораблі свobodно перепливають по Дніпрі. Водоспад з греблі дає велике джерело електричної енергії.

ЛЕВИ І ТИГРИ

Учасники: Довільне число грачів.

Місце: Домівка.

Кімнату ділимо на дві половини. В одній стоїть "лев", а в другій - "тигр". Усі інші грачі можуть порушуватися по цілій кімнаті. "Лев" і "тигр" обидва стараються лапати добычу, але не можуть переходити на територію противника. Коли "хижак" зловив когось, того ставляє у своїй "норі" (куток кімнати). Котрий хижак наловить більше добычі - виграє.

ВІЙНА ТРОЯНД

Учасники: Довільне число.

Місце: Домівка.

Виряд: Колекція малих предметів.

Для старшого новацтва. Кімнату ділимо на дві половини й призначаємо команду на кожну "територію". У кожній території кладемо на долівку купку різних дрібних предметів. Кожна команда має завдання прокрастися на територію противників і забрати предмети. На ворожій території кожний грач може бути зловлений, але якщо він ухопить предмет поки його зловлено, то може вільно повернутися на свій бік. Гра вимагає співпраці грачів, де одні заманюють ворога за собою, а тим часом інші забирають предмети.

ПЕРЕШКОДИ

Учасники: Довільне число грачів

Місце: Домівка.

Виряд: Різні перешкоди.

Добровольцєві показуємо трасу, на якій є різні перешкоди, на пр. крісла, купки книжок, відро з водою і т.п. Тоді зав'язуємо йому очі й кажемо, що мусить перейти трасу так, щоб не зачепити жодної перешкоди. Як тільки вже має зав'язані очі, новаки потихеньку забирають перешкоди і глядять, як "мандрівник" старається оминати неіснуючі перешкоди.

ПИРІЖКИ

Учасники: Рій, з паристим числом членів.

Місце: Домівка.

Виряд: Шнурок, пиріжок для кожного грача.

Рій ділимо на дві команди. На дверях завішуємо два пиріжки, або булочки чи кексики на шнурку. На знак, перші з обох команд підходять до дверей і кожний має з'їсти свій пиріжок без помочі рук. Котрий зробить це скорше - дістає точку для своєї команди. Потім слідує два наступні і т.д. Виграє команда, котра здобуде більшу кількість точок.

ГРОШИК

Учасники: Паристе число.

Місце: Домівка.

Виряд: Крейда, м'ячик і монета.

Для старшого новацтва. На долівці значимо крейдою квадрат, 25 x 25 см. У середину квадрату ставимо грошик (монету). Грачів ділимо на дві команди і кожна висилає одного грача, які стають по противних боках квадрату, на 1 м віддалі від нього. Один з них дістає м'ячик і має так ним кинути, щоб вибити грошик поза межі квадрату. Тоді пробує його противник. Котрому це вдасться - дістає точку для своєї команди. Тоді слідує наступна пара грачів. Коли всі вже пройшли, виграє команда, що має більшу кількість точок.

ЧЕРЕВИКИ

Учасники: Рій.

Місце: Домівка.

Виряд: Пара черевиків, 6 м'ячиків стук-пук.

Для старшого новацтва. Рій ділимо на дві команди. Кожна з них стає рядом. Перед першими з кожного ряду ставимо черевик, носками до переду. Кожний змагун одержує по три м'ячки до стук-пук (пінг-понг, столовий теніс). Завдання: вкинути м'ячки у черевик. Котрий змагун більше кине, той одержує точку для своєї команди. Якщо обидва вкинули однакове число, тоді черевики пересуваємо дальше до переду й суперники пробують вдруге. Потім слідує наступні два грачі і т.д. Коли перейшли всі, виграє команда, що здобула більше точок.

ВІДГАДАЙ СЛОВО

Учасники: Паристе число.

Місце: Домівка.

Для старшого новацтва. Грачі творять дві команди. Одна виходить за двері, а друга придумує слово, яке тамті мають відгадати. Коли вони вертаються, їм кажуть не придумане слово, а таке, що римується з придуманим словом (на пр. придумано "новак", а кажемо "козак"). Тоді перша команда має мімікою показати значення придуманого слова, а друга команда - відгадати його. Під час того говорити можуть лише ті, що відгадують.

ПЕРЦЕ

Учасники: Рій, паристе число.

Місце: Домівка.

Виряд: Два перця.

Для старшого новацтва. Дітей ділимо на дві рівні команди. Кожна дістає перце. Починаючи від одної стіни, провідник команди може тільки один раз подути, щоб перце полетіло до противної стіни. Тоді кожний інший член команди може тільки один раз подути. На кінець виграє команда, чиє перце є ближче противної стіни.

ЗАЙЧИКИ

Учасники: Довільне число.

Місце: Домівка, або майдан.

Діти присідають і вдають, що вони є зайчиками. Руки держать біля голови, як вушка зайчика і скачуть по землі. Коли виховник викрикнує: "Ловець!", то всі мусять завмерти на місці. Хто порушиться - випадає з гри.

СИЛА

Учасники: Паристе число.

Місце: Майдан.

Виряд: Дошка, цвяхи, два молотки.

Для старшого новацтва. У грубу дошку легенько вбити цвяхи по обох кінцях. Дітей ділимо на дві команди. Кожний учасник може вдарити цвях молотком тільки один раз. Котра команда скорше заб'є свій цвях - виграє. Якщо цвях зігнувся, то та команда починає забивати новий цвях від початку.

('500 Ігор')

Самодіяльна Гра

Сестричка Стаха.

П Л А С Т О В А С В І Ч Е Ч К А

Щоб досягнути бажаний ефект з наміченої інсценізації, потрібно певних декорацій і освітлення. Сцена представляє овечу колибу. Маленькі ясла, притрушені сіном. В яслах маленький Ісус (лялька величини маленького дитятка). Мати Божа (юначка, перебрана за Матір Божу) і св. Йосиф (старший пластун) сидять біля ясел. Новаки, перебрані за пастушків, клячуть біля ясел. Перед сценою стоїть заповідач і розказує різдвяну історію народження Божої Дитини.

ЗАПОВІДАЧ: Смеркалося... Червоно-заходяче сонце кидало останні смуги світла на каменисту дорогу, покриту білим снігом. Віяв холодний вітер...

Дорогою ішло двоє подорожних. Молода жінка і старший чоловік, тримаючи в руках невеличкий клунок. На обличчі молодої жінки видно було втому і смуток...

-Як далеко до Вифлеєму?- тихим голосом запитала втомлена жінка. -Ніч надходить, а ми ще не нашли дотепер приміщення на нічліг.

-Я питав у багатьох людей, просився тільки на кілька годин відпочати, але ніхто не хотів нас впустити в хату.

І пішли далі з надією найти місце на нічліг.

-Ось недалеко видно серед поля колибу, поступимо там, може нас приймуть,- сказав чоловік.- І обоє подалися до колиби, де вівчарі заганяли вівці на нічліг.

І сталося чудо... В убогій стайні на сіні народилося маленьке дитятко - "Цар світу".

(Відкривається завіса і перед очима глядачів являється сценка Вифлеємської ночі).

Коляда (всі співають):

Бог Предвічний народився,
Прийшов днесь із небес,
Щоб спасти люд свій весь
І утішив вся (2).

В Вифлеємі народився:
Месія, Христос наш
І пан наш для всіх нас,
Нам народився (2).

ЗАПОВІДАЧ: І Марія Мати прикрила маленьке дитятко пеленками і пастушки припали на коліна в поклоні новонародженому дитятку, бо бачили, що це не є звичайна дитина. Сталося те, що предсказали пророки, що на небі явиться велика зоря, яка буде вказувати дорогу трьом царям, які йдуть з далекого сходу поклонитися "Цареві світу".

(І тут повинна явитися зоря, яка освітить сцену).

Коляда: На небі зірка ясна засяла
 І любим сяйвом сіяє:
 Хвиля спасення нам завітала,
 Бог в Вифлеємі раждаєсь;
 Щоб землю з небом разом злучити:
 Христос родився: Славитель (2)
 В біднім вертепі, в яслах на сіні
 Спочив Владика, Цар світа.
 Ото ж до Нього спішім всі нині -
 Нашого жде він привіта.
 Спішім, любови тхом Го огріти:
 Христос родився! Славитель (2)

ЗАПОВІДАЧ: Коли народився в Вифлеємі Цар світу, в Єрусалимі правив тоді жорстокий цар Ірод. Мудреці поступили до його палати і спитали:

-Де є цар юдейський, що тепер народився? Ми бачили його велику зорю на сході і прийшли поклонитися йому, та принесли йому дорогі дари.

Ірод стривожився, а з ним стривожився весь Єрусалим. Ірод зібрав усіх первосвящеників та народних книжників і почав їх допитувати, чи вони не чули, де має народитися Цар світу? Вони йому відповіли:

-У Вифлеємі юдейським, бо так написано в книгах пророків.

Коляда: Во Вифлеємі нині новина;
 Пречиста Діва зродила Сина,
 В яслах сповитий поміж бидляти
 Спочив на сіні Бог необнятий (2).
 Вже херувими славу співають,
 Ангельські хори Пана вітають;
 Пастир убогий несе, що може,
 Щоб обдарити Дитятко Боже (2).

ЗАПОВІДАЧ: Тоді Ірод покликав мудреців до себе і потаємно питав їх, коли з'явилася зоря і післав їх у Вифлеєм, кажучи:

-Ідіть, розпитайте про дитя, а як знайдете, поверніться до мене і розкажіть мені. Я теж хочу поклонитися йому.

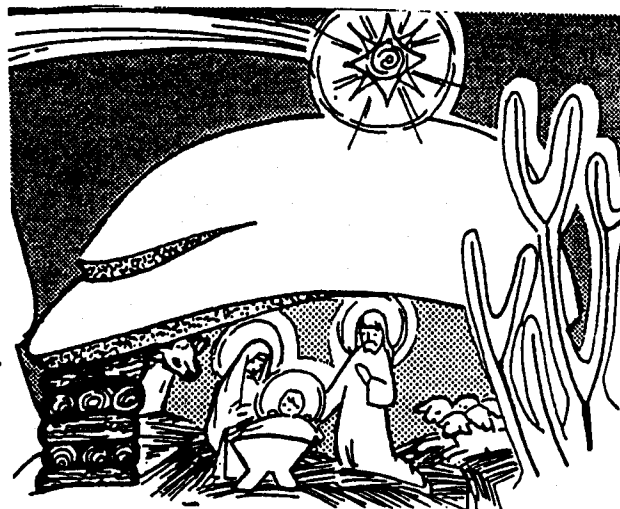
Коляда: По всьому світу стала новина:
 Діва Марія зродила Сина,
 Сіном притрусилася, в яслах положила
 Господнього Сина (2).
 Діва Марія Бога просила:
 В що ж би я Сина свого повила?
 Ти, небесний царю, пришли свої дари
 Мойому господарю (2).
 Прийшли три царі з східної землі,
 Принесли дари Діві Марії:
 Три свічі воскові ще й ризи шовкові
 Ісусові Христові (2).

ЗАПОВІДАЧ: Мудреці вислухали Ірода і пустилися в дорогу до Вифлеєму. І зоря, що її бачили на сході йшла перед ними, аж затрималася на тому місці, де в бідній овечій колибі на сні лежало Боже Дитятко, якому Йосиф дав ім'я Ісус, бо так у сні Йосифові сказав ангел.

(З бічних дверей повинні ввійти три царі - одягнені, як царі й у коронах на головах)

ЗАПОВІДАЧ: Побачивши зорю над колибою, мудреці ввійшли до колиби і побачили Марію, Матір Божу і Дитятко. Впали на коліна і поклонилися Ісусові і поклали біля нього золото, ладан і миро.

Коляда: Небо і земля (2)
 Нині торжествують.
 Ангели й люди (2)
 Весело празнують.
 Христос родився,
 Бог воплотився,
 Ангели співають,
 Царіє вітають,
 Поклін віддають,
 Пастиріє грають,
 "Чудо, чудо!" повідають (2).
 Во Вифлеємі (2)
 Весела новина:
 Пречиста Діва (2)
 Породила сина.
 Христос родився... (2)

ЗАПОВІДАЧ: У сні явився мудрецам ангел і попередив їх, щоб не повертали до Ірода, бо він хоче вбити Боже Дитятко. Три царі послушали ангела й іншою дорогою повернулися до своїх країв.

(Царі відходять).

Коляда: Нова радість стала,
 Яка не бувала,
 Над вертепом звізда ясна
 Світу засіяла (2).
 Де Христос родився,
 З Діви воплотився,
 Як чоловік, пеленами
 Убого повився (2).

ЗАПОВІДАЧ: Добігає 2000 літ від народження Божого Дитятка і весь християнський світ торжественно і набожно обходить цей день. Ми щасливі, що діждалися того дня, що Ісус знова прийшов на нашу тепер вільну Україну і ми разом можемо з нашими рідними святкувати той великий день.

(До друга станичного підходять два новаки і новачка і просять засвітити різдвяну свічечку).

НОВАЧКА: Братчику станичний, прошу засвітити цю свічечку для всіх дітей в Україні.

1. **НОВАК:** Прошу засвітити цю свічечку для українських дітей на цілому світі.

2. **НОВАК:** Прошу засвітити цю свічечку для нашої Пластової Родини.

(Станичний засвічує ці свічечки, а відтак засвічує по черзі Станичний Старшині й одні до других засвічують. Всі присутні співають колядку).

Коляда: 'Бог Предвічний народився'.

(Пласт-Прият звичайно приготує кутю й усіх обділяє кутею.)-

Кінець.

КРИВЕНЬКА КАЧЕЧКА

Українська народна казка

Був собі
дід та баба,
та не було у них дітей.
От вони собі сумують;
а далі дід і каже бабі:
— Ходім, бабо, в ліс по грибки!
От пішли, бере баба грибки, коли
дивиться— у кущику гніздечко,
а в гніздечку качечка сидить.

От вона дідові:

— Дивись, діду, яка гарна качечка!

А дід каже:

— Візьмемо її додому, нехай вона
у нас живе.

Стали її брати, коли дивляться, аж у неї
ніжка переломлена. Вони взяли її
тихенько, принесли додому, зробили їй
гніздечко, обложили його пір'ячком

і посадили туди качечку, а самі
знов пішли по грибки.

Вертаються, аж у них прибрано, хліба
напечено, борщик зварений.

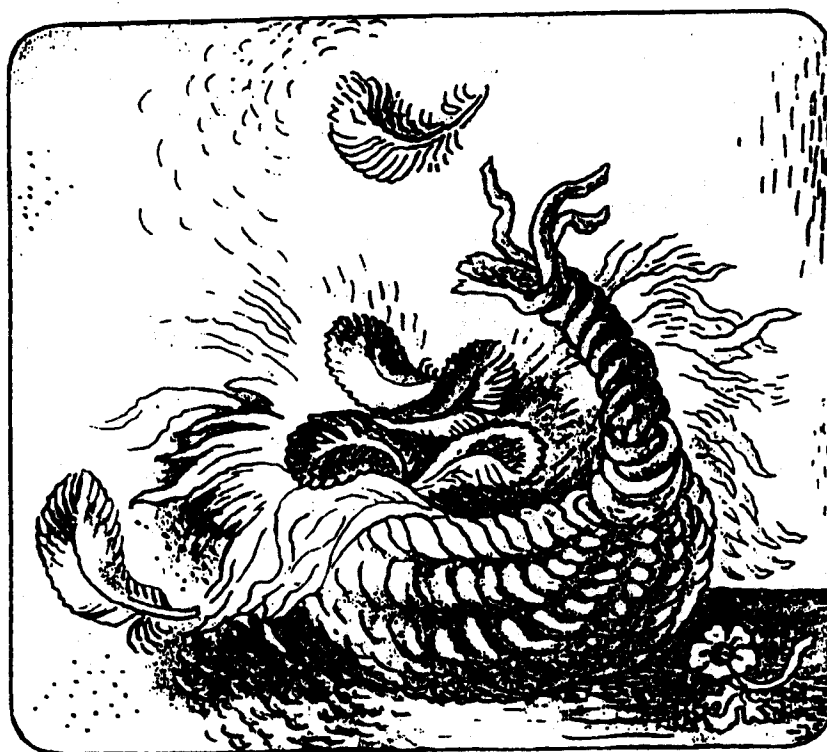
От вони до сусідів:

— Хто це? Хто це?

Ніхто нічого не знає.

Другого дня знов пішли дід і баба
по грибки. Приходять додому — аж у них
і варенички зварені, і починочок стоїть

на віконці. Вони знов до сусідів:
 — Чи не бачили кого?
 — Бачили якусь дівчину, від криниці
 водицю несла. Така, — кажуть, — гарна,
 тільки трошки кривенька!
 От дід і баба думали-думали: «Хто б
 це був?» — ніяк не вгадають.
 А далі баба дідові й каже:
 — Знаєш що, діду? Зробімо так:

скажемо, що йдемо по грибки, а самі
 заховаємося та й будемо виглядати,
 хто до нас понесе воду.

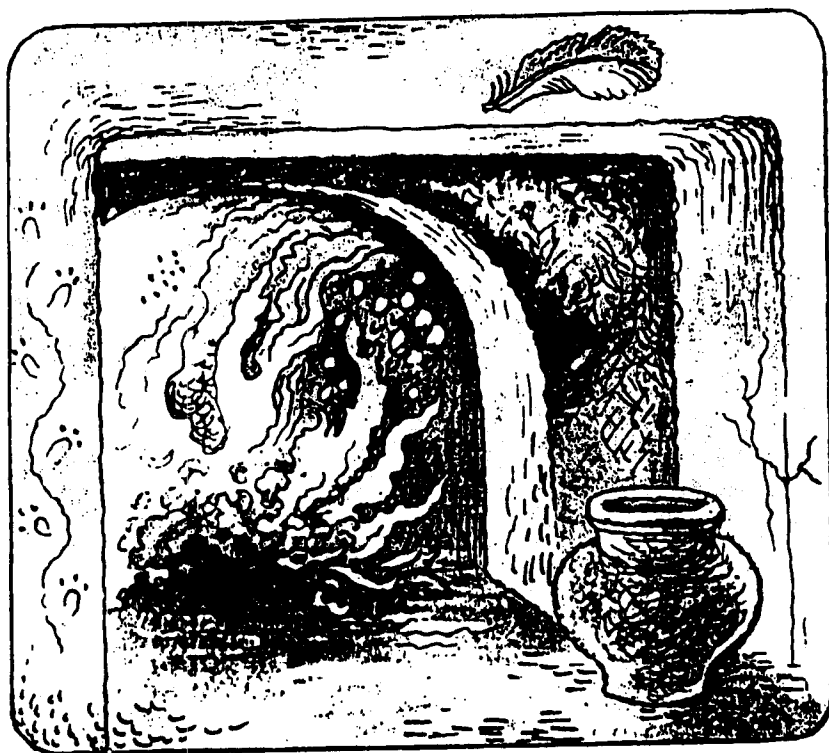
Так і зробили.

Стоять вони за коморою, коли дивляться,
 аж із хати виходить дівчина
 з коромислом: така гарна, така гарна!
 Тільки що кривенька трошки. Пішла вона
 до криниці, а дід і баба тоді в хату;
 дивляться — аж у гніздечку нема

качечки, тільки повно пір'ячка. Вони тоді
взяли гніздечко та й укинули в піч,
воно там і згоріло.

Коли ж іде дівчина з водою.

Ввійшла в хату,
побачила діда й бабу та зараз до
гніздечка — аж гніздечка нема. Вона тоді
як заплаче! Дід і баба до неї, кажуть:
— Не плач, галочко! Ти будеш у нас за

дочку; ми будемо тебе любити і жалувати,
як рідну дитину!

А дівчина каже:

— Я довіку жила б у вас, якби ви не
спалили мого гніздечка та не підглядали
за мною; а тепер, — каже, — не хочу!

Зробіть мені, діду, кужілочку
й веретенце, я піду від вас.

Дід і баба плачуть, просять її зостатися;
вона не схотіла.

От дід тоді зробив їй кужілочку
й веретенце; вона взяла, сіла надворі
й пряде. Коли ж летить каченят
табуночок, побачили її й співають:

29

— Онде наша діва,
Онде наша Іва,
На метеному дворці,
На тесаному стовпці,

Кужілочка шумить.
Веретенце дзвенить.
Скин'ємо по пір'ячку,
Нехай летить з нами!
А дівчина їм відказує:
— Не полечу з вами:
Як була я в лужку,
Виломила ніжку,
А ви полинули,
Мене покинули!..

От вони й полетіли далі.
Коли летить другий табуночок. І ці теж:

— Онде наша діва,
Онде наша Іва,
На метеному дворці,
На тесаному стовпці,
Кужілочка шумить,
Веретенце дзвенить.

Скин'ємо по пір'ячку,
Нехай летить з нами!..

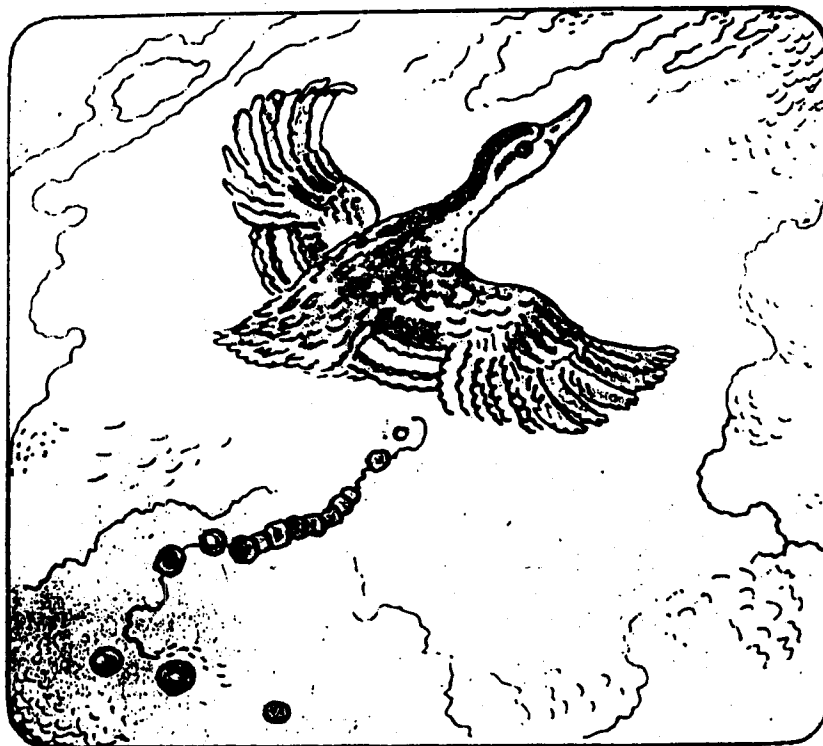
А дівчина їм відказує:

— Не полечу з вами:
Як була я в лужку,
Виломила ніжку,
А ви полинули,
Мене покинули!..

Коли ж летить третій табуночок,
побачили дівчину і зараз:

31

— Онде наша діва,
Онде наша Іва,
На метеному дворці,
На тесаному стовпці,
Кужілочка шумить,
Веретенце дзвенить.

Скиньмо по пір'ячку,
Нехай летить з нами!..

Скинули їй по пір'ячку, дівчина
увертілася в пір'ячко, зробилася
качечкою і полетіла з табуночком.

А дід і баба
знов
зостались
самі собі.

А Л Е К Е

У давні часи жив у степах войовничий жорстокий хан Алеке. Якось напав Алеке на мирних своїх сусідів, обложив їхнє місто й оповістив: якщо вони за три дні не здадуться, геть усіх їх буде знищено.

Невелике було те місто і не могло воно стати до бою з незліченим хановим військом. Бракувало тамтешнім жителям і сили вирватися з облоги. Тож не лишалось нічого іншого, як здатися на милість лютого ворога.

Зібралась на раду вся старшина міста. Мудрі досвідчені діди-аксакали стали раду радити, кого послати до Алеке, аби повідомити, що місто складає зброю і просить пощади.

За звичаєм, треба було вирядити найстарших, найповажніших людей. А всі знали, який підступний та немилосердний Алеке і боялися, що він стратить посланців.

Настав уже останній день строку, а посланців усе ще не обрали. Раптом на раду найстаріших прийшов хлопчик.

-Я можу піти до Алеке й повести з ним розмову. Я не боюся його,- заявив він.

Аксакали назвали хлопчика дурнем і наказали йти геть. Але той не зважав на їхні слова і стояв на своєму.

Спочатку всі кепкували з хлопчини. Потім один сказав:

-А й справді, чому нам не послати його? Хтозна, може жорстокий Алеке вислухає малого, не заподіявши йому ніякого лиха.

Довго не вгавала суперечка, але кінець кінцем пристали на те, аби вирядити в ханський табір хлопчину. Тоді він сказав, щоб дали йому найбільшого верблюда і найстарішого цапа. Знов усі засміялися з такої вимоги, але хлопчик сказав:

-Час тепер важкий і не до сміху нам. Я знаю, що роблю і дайте мені те, що прошу.

Тоді посадили хлопчика на найбільшого верблюда, дали йому найстарішого бородатого цапа й випустили за ворота оточеного ворогами міста.

Здивувався Алеке, коли побачив перед собою такого посланця.

Невже в цьому місті не лишилося нікого із старших? Нащо прислали до мене це хлопча?- грізно крикнув він.

Та малий посланець спокійно відповів жорстокому ханові:

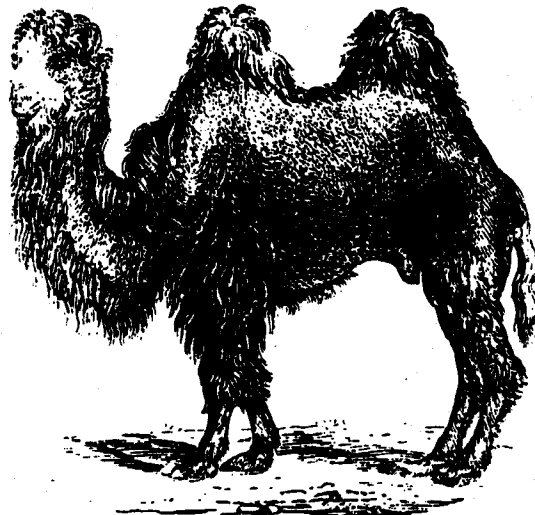
-Якщо ти хочеш розмовляти тільки з найстаршим, то розмовляй з цапом - він дуже старий. Та, може, ти вдовольнишся розмовою із малим, тоді розмовляй зі мною!

Усміхнувся суворий Алеке на влучну відповідь і сказав:

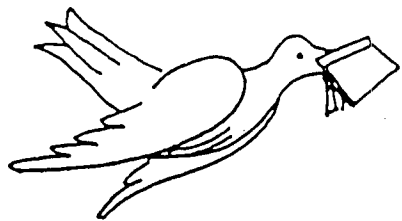
-Ти, хлопче, хоробрий і кмітливий. Чого ж ти хочеш від мене? Проси і я не відмовлю тобі.

-Подаруй мені стільки землі, скільки можна її обперезати ременем завширшки в долоню, що я виріжу зі шкури мого верблюда.

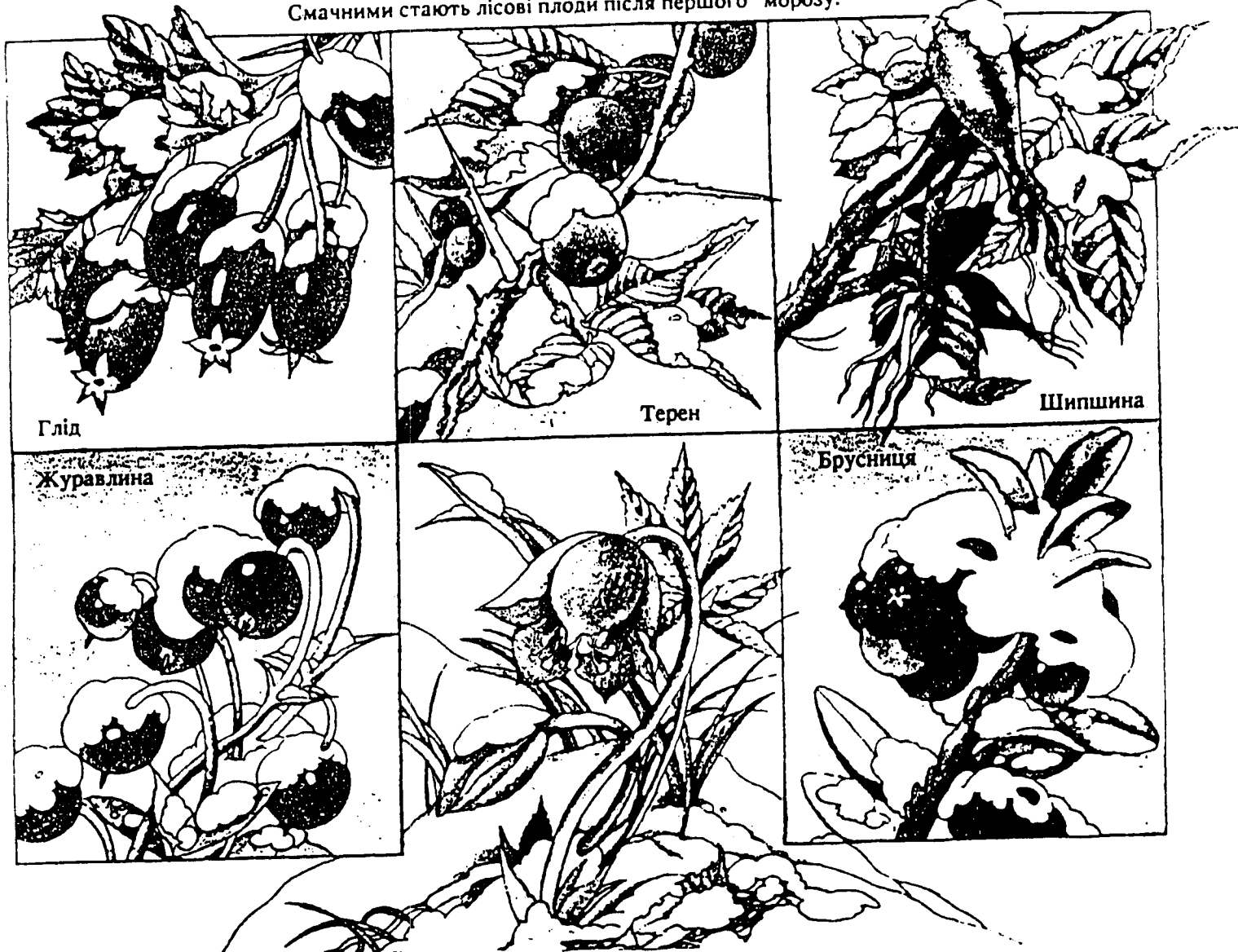
Алеке погодився. Тоді малий посланець заколов верблюда, вирізав із його шкури довгого ременя завширшки в долоню, потім порізав ремінь на найтонші ремінці, зв'язав їх і обперезав довкола обложене ворогом місто. Так мисливий і хоробрий хлопчик урятував усіх од неминучої смерті.

ІЗ ПРИРОДНИЧОГО ЗАПИСНИКА

Смачними стають лісові плоди після першого морозу.

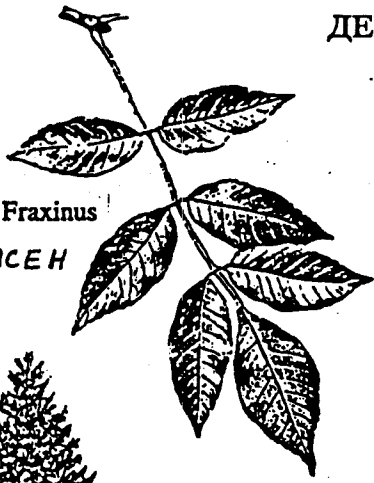
Д Е Р Е В А

На наступній сторінці містимо ілюстрації деяких дерев і їхніх листків, з підписами в латинській і українській мовах. Завдання для новацьких роїв: знайти ті ж назви у мові їхньої країни поселення (англійська, еспанська, німецька, польська, словацька). Присилайте до редакції "В. О. Р.!"

35
ДЕРЕВА

Fraxinus
ЯСЕН

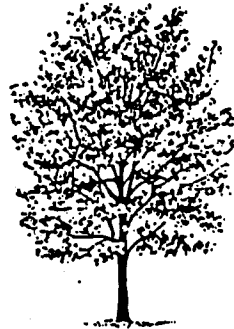
Abies
ЯЛИНА

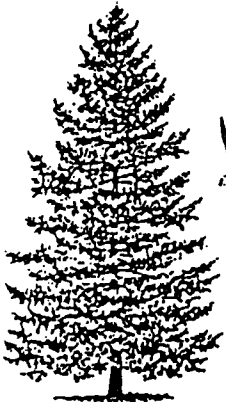
Betula
БЕРЕЗА

ТУЯ
Thuja

БУК
Fagus

Picea
СМЕРЕКА

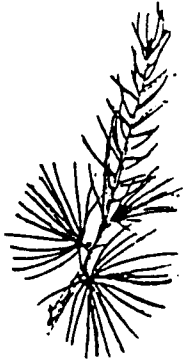
КЛЕН
Acer

ВЯЗ
Ulmus
БЕРЕСТ

МОДРИНА
Larix

СОСНА
Pinus

Tsuga

ДУБ

ДРУЗІ НАШІ МЕНШІ

Тихо-тихо у вранішньому лісі. Повітря прозоре й чисте, наче джерельна вода. Дихати легко і добре. Ось вибіг на галявину велетень-лось. Озираючись навколо. Захопив губами гілочку, почав снідати. А он біля годівниці з сіном скупчилося декілька гарних струнких оленів. Хоча це дуже полохливі тварини, та сюди вони приходять майже щодня, зовсім не боячись зустріти людину.

А дикі кабани — вепри найбільше люблять дубовий ліс. У дібровах риють вони взимку глибокі рови, шукаючи жолуді. Це їх-

Лисиця, ні кунця схопити зайця-біляка — врятували довгі ноги.

Пізно ввечері вийде на полювання найспритніший і найстрашніший хижак лісу — рись. По лісовій галявині скрадається вона легко і нечутно. Сховається на гілках, замаскується так, що знизу її зовсім не видно. А вона своїми зеленими очима все і всіх бачить добре, навіть у нічній пітьмі.

У лісовій гущавині ще восени приготував собі барліг ведмідь. Заліг на всю зиму спати. У ведмедиці ж у середині зими з'являються малесенькі сліпі ведмежата. Біля матері їм буде

ня улюблена їжа, смачна й поживна. Коли жолудів немає, годяться і грабові, і букові горішки, а ще інколи шукають на полях бурти буряків, картоплі, інших овочів.

Білочки, горностаї і кунці сховалися від холоду в теплі гнізда. З нічного полювання повертається додому лисиця. Уважно прислухається і придивляється: чи не вискочить раптом десь зайчик з-за куща? Чатує на зайчика й кунця, що вместилася на сосні. Приглядається. А зайчик, почувши якесь шарудіння, з усіх сил кинувся в гущавину. Вуха притиснув до спини, ще мить — і зник. Не встигли ні

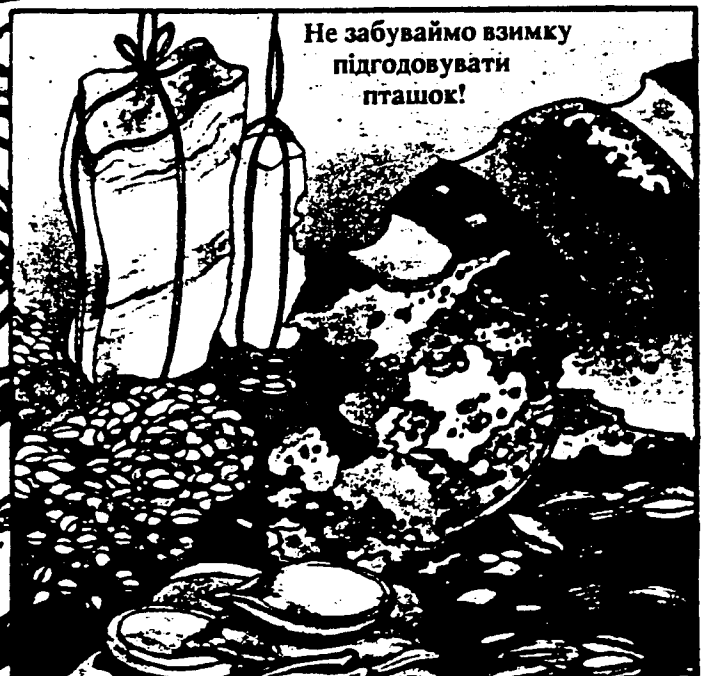
тепло й зручно. А як трохи підростуть, стануть весело вовтузитись, забиратися на спину матері, досліджувати барліг.

Вовки на зиму ховаються в найгустіших хащах, у глибоких ярах, поблизу боліт. Звідти великими зграями виходять на полювання. До зими підрости вовченята, стали дорослими. Тепер і вони вже небезпечні для зайчика і багатьох інших мешканців лісу.

Уночі, коли на темному небі засвітяться зірки, у морозному повітрі чути, як закричала сова, теж готуючись до полювання.

* *
*

Важко всім пташкам узимку — холодно й голодно. Отож кожному з нас треба їм допомагати: розвішувати годівниці в лісі і поблизу житла, класти туди зерна, насіння, крихти білого хліба. Підгодуєте своїх крилатих друзів узимку, а вони віддячать вам навесні співом, веселим щебетанням.

БУРУЛЬКА

39

Вранці сніг заблищав так, ніби зима жменями понасипала блискіток, і вони всі сяяли й променювали.

А в садку, на тому розі будинку, де була ринва, з'явилася бурулька. Вона мінилася проти сонця всіма кольорами веселки і була дуже гарна.

„Вона, мабуть, солодка, як цукорок?“ — подумав один хлопчик. Адже всім малим дітям бурульки здаються солодкими, і їх хочеться посмоктати.

Він схопив паличку і почав кидати нею в бурульку. Хлопчик уже уявляв собі, як це він покаже всім дітям, що в нього є така гарна бурулька.

Ой, як злякалися всі в садку, коли побачили, що робить хлопчик. І дерева, і пташки, а найдужче — стара ринва. Поперше, вона боялася, що хлопчик може помилково влучити в неї, подруге, ця стара ринва не хотіла позбавлятися своєї прикраси, якою вона дуже пишалася. Раптом — тррах! Хлопчик таки влучив у бурульку, і вона враз зламалася і впала.

— Моя бурулька! Моя бурулька! — радів хлопчик, підхопивши її руками. Він навіть рукавиці скинув, бо йому зробилося гаряче, коли він кидав палицю, і руки в нього були зовсім теплі.

Хлопчик тільки підніс бурульку до рота і хотів її посмакувати, як побачив, що на нього дивляться світлі блакитні очиці, і почув, що бурулька до нього заговорила:

— Ні, ні, хлопчику, не бери мене в рот, не треба! Я розкажу тобі багато цікавого.

Хлопчик дуже здивувався, але, звичайно, йому захотілося послухати її.

— Ти, мабуть, чарівна бурулька? — спитав він.

— Так, так, — сумно сказала бурулька. — Я зачарована, я заморожена, я заворожена, і я дуже дякую, що ти врятував мене... І я прошу: не згуби мене, я дуже люблю стрибати, як ти, бігати і ніколи не сидіти на місці!

— Ти любиш стрибати? — ще дужче здивувався хлопчик. — Але ж ти висіла на старій ринві.

— Так, так, — підтвердила бурулька, — і, напевне, я пробула б там до весни, поки припекло б сонечко і я б розтанула. Адже я не з дорогоцінного каміння і не з солодкого цукру. Я — просто весела краплинка води. І я зараз розкажу тобі про себе. Але боюся, коли б зима не захопилася і не помітила, що я з тобою — вона враз заморозить нас обох.

Тож слухай. Я була дуже веселою краплинкою води. Я пливла в Дніпрі з мільйонами моїх сестричок до Чорного моря. Це були найкращі хвилини мого життя. Усі звали мене невгамовною, але то вітер не давав мені ані хвилини спокою. Чого він хотів від мене? Я не знаю. Коли ми влилися в Чорне море, він здіймав страшні хвилі, вищі за цей

будинку, перевертав човни і кидав пароплави, як трісочки. Та я, маленька краплинка, тікала завжди від нього. Яюсь спересердя, в тихий літній день, коли я цього зовсім не сподівалася, він виплеснув мене на берег, на гаряче каміння. Я обернулася паром і полинула в небо. Високо над землею я літала в білій хмарі і, коли раптово знову налітав вітер, швидко падала на землю дощем і напувала її. Я не боялася потрапити й під землю. Адже й там я рухалася, жила і знову виринула на світ веселим джерельцем.

Яюсь біля нашого джерельця зупинилися трое вояків. Вони були стомлені, сірі від придорожнього пороху.

— Умиймося рідною водичкою! — сказав один з них і зачерпнув повні жмені джерельної води. Я потрапила на його засмагли, натруджені долони і вмила йому лице. Я була дуже щаслива з того. Коли він струсив краплі з рук на траву, я встигла

побачити: лице його було вже зовсім не сіре, а молоде, вродливе, і очі сяяли. Як це приємно, коли через тебе сяють і радіють! Ні, я таки часто була щасливою! Але я все поспішала далі. Я любила все нове і зовсім не злякалася, коли разом із своїми сестрами з одного джерела потрапила в довгі і темні рури. Там уже бігло багато води.

— Нічого страшного, нічого страшного! — казали старші. — Ви ще не робили такої мандрівки? Це звичайний водогін, і скоро ми виллемося на білий світ.

Поки ми бігли в водогоні, ми всі дуже здружилися між собою і все балакали, балакали, гомоніли, розповідали про себе. Що ж нам було ще робити? Різні були серед нас: Одні розповідали, як їх наливали в паровози, підігрівали і як вони, обернувшись на пару, рухали цілі поїзди. Краплинки були дуже горді з цього, і я думаю, мали на це право. Інші розповідали, що вже не раз їх узимку наливали в рури, щоб ogrівати будинки. Вони казали:

— Коли б не ми, люди померзли б.

Мені було дуже цікаво — куди ж я тепер потраплю? Спочатку мене тішило, що я бігла з моїми сестрами і вітер уже не підганяв мене і не дражнив, як завжди. Та незабаром нам усім набридло бути в темних вузьких рурах водогону, і ми дуже зраділи, коли раптом побігли швидше.

— Кран відкривають! — закричали мої старші подруги. — Кран відкривають! Зараз на волю! Досить цієї темряви!

Направду, я більше хотіла б стрінутися з моєю рідною мамою-річкою, плисти синім Дніпром, але я була рада вже хоч будь-якій зміні. Я хотіла, щоб потім і мені було що розповісти про те як я рухала поїзди чи якісь великі цікаві машини. Але моя доля цього разу була куди простіша... Мене налипи... в чайник. Так, у звичайний, великий чайник і поставили цей чайник на електричну плитку.

— Що з нами буде? Що з нами буде? Так гаряче! Так гаряче! — плакали ми з сестричками.

— Чуєш, чайник уже булькає, — сказала якась жінка. — Зараз питимемо чай.

— „Аякже! — подумала я. — Треба тікати!”

Та швиденько-швиденько підбралася до кінчика чайникового носа.

— Куди ти, мала? — засичав чайник. — І чого це люди не знімають мене? Я весь википлю.

— До побачення, дядечку! Я ще хочу політати на волі! — гукнула я, легкою парою знялася вгору і вилетіла з іншими подругами крізь димар.

— А ось де ти! — почула я раптом.

Ой, лишенько, це знову був вітер, і який сердитий, холодний! Він тепер служив у білої Зими, а Зима, я вже чула, завжди хоче заморозити всю воду на світі — всі струмки, річки, озера, ставки. Навіть на Дніпро вона одягає міцну кригу і я не думаю, щоб це йому подобалось. Небагато їй було роботи зі мною! Вона тільки слово мовила — підхопив мене вітер, і вже білою сніжинкою я впала на стару ринву.

— Ти завжди горнулась до квітів, любила гратися з сонячним промінням, — глузував вітер, — а тепер будеш прикрашати ринву, і я віятиму коло тебе, скільки захочу.

Навіть сонячний промінь нічого не міг зробити, бо вітер не підпускав його близько до мене. Я лише плакала, дивлячись на нього, і сльозинки мої замерзали на мені.

Я зробилася холодною, крижаною бурулькою і примерзла до цієї старої ринви.

Отак і заворожила мене люта зима... Ні, я ніколи не думала, що на світі так холодно.

Усі казали, що я дуже гарна, і ялинки навіть сердилися на стару ринву, що я прикрашаю її, а не їх. Але навіщо була мені моя краса, коли я лишалася холодною нерухомою крижинкою. Як я заздрила сніжинкам, що літали в повітрі! Я не могла, не могла чекати до весни!

Бурулька замовкла, і раптом хлопчик почув, що вона тане у нього в руках.

— Трошечки тепла в житті, і я знову оживаю, далі, далі... Дякую тобі за тепло твоїх маленьких пустотливих рученят. Згадуй мене, коли плаватимеш у річці, коли дивитимешся на росу, золотий дощик і білу хмарку.

І вже не було нічого в руках у хлопчика.

Пояснення-словничок: бурулька — icicle; стрибати — скакати; невгамовний — restless; снересердя — in anger; виплеснути — вилити, вихлюпати (to splash out); водогін — water pipe; кран — faucet; димар — комин; глузувати — насміхатися, кепкувати (to ridicule); крижаний — icy.

ХОДИТЬ СНІГ

Нечутно ходить сніг —
лиш білий слід лишає.
Отак і день і ніч,
і знову — ніч і день:
На кожне деревце сорочку одягає,
Мов спатоньки аж до весни кладе.

Ворона пролетіла:
ну де б то їй пізнати,
Котра з оцих тополь гніздо її гойда.
А сніг нечутно йде —
так біло і лапато,
І до землі раз по раз припада.

Галина Кирпа
(“Веселка”)

РОЗГАДАЙТЕ ?

41

Річки всі у скло закула,
Землю пухом обгорнула.
Квіток і сліду нема.
Знаєш хто вона?

/зима/

Сонце світить та не гріє,
Злий холодний вітер віє.
Скрізь сніжок, тепла нема,
Звати цю пору

/зима/

Хто малюнок на вікні
Уночі зробив мені?

/дід мороз/

Коло хати у зимі
Біла пані надворі.

/снігова баба/

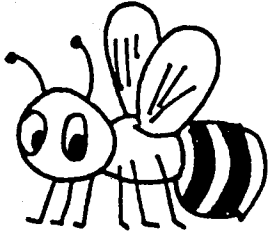
Мене в зимі витягають
Та щодня мене вдягають.
Дітям тепло буде в ніжки
Як ідуть до школи пішки.

/чоботи/

Я прозорий і твердий,
Ходять, їздять по мені.
Я не тону у воді,
Не горю я у вогні.

/лід/

42
ПРИКАЗКИ

Багатства зі собою не забереш, лише чисту совість.

Ж Ж Ж

Без команди військо гине.

Ж Ж Ж

Біда навчить і ворожити, як нема що в рот вложити.

Ж Ж Ж

Біда по лісі не ходить, тільки по людях.

Ж Ж Ж

Брехнею легко далеко зайти, але важко повернутися.

Ж Ж Ж

Великий, як фасоля, а дурний, як бараболя.

Ж Ж Ж

В ложці каші з'їсти себе не дамо.

Ж Ж Ж

В старій печі дідько ватру кладе.

Ж Ж Ж

Гарне, як мак городній.

Ж Ж Ж

ЧУДЕРНАЦЬКА КРАЇНА

п. Ладиславо Болішецькі (лікар)

ТАБІР УПН Рій "Милки"

сестр. Марція
Звєх

Івано - Франківськ

С.О. Марічка Артими (Хвостик)
командант

Рій = дзгуби:

1. Стасів Миколай
2. Далшав Миколай
3. Тарасівський Степан
4. Мороз Василь
5. Шестопалов Дмитро
6. Соколова Софія
7. Шестопалов Марко
8. Антасійчук Олег

'95

1. Махаруца Адрія
2. Мамич Олександр
3. Пашара Тарас
4. Рудак Дмитро
5. Сапуць християн
6. Софій Наталія

Рій "Трехкі Леви"

1. Богданук Олександр
2. Величківський В.
3. Пташник Дмитро
4. Рибик Володимир
5. Фицис Юрій
6. Петрушині Катя

Бр. Лор Рега "Корнієв"
Братчик Білоган Андрій "Ляц"

Рій "Карпатські Божилки"

- с. Олександр Кучмак
1. Бекіш Ірина
 2. Бекіш Олександр
 3. Мороз Миколай
 4. Басараб Ірина
 5. Кіслюк Марія
 6. Гавришук Тарас
 7. Дейчаківська Марія

пнк. Олег Тхорівський
= Чуд = Ч.

22 вересня -
5 місяць

Солов'їно

Богоборство

Бр. Ромко Терещукій
писар
«Діброва»

ВІСТІ ЗІ З.С.А.

XXII КРАЙОВИЙ ПЛАСТОВИЙ З'ЇЗД - 1995

КОМІСІЯ УПН- Резолюції

1. XXII Крайовий З'їзд доручає організувати та перевести двотижневий вишкіл впорядників перед окружними таборами. Цей вишкіл має включати підставову та таборову програму УПН. Закликаємо, щоб відповідно того укласти дати окружних таборів.
2. XXII Крайовий З'їзд доручає станицям покривати кошти новацького вишколу з передумовою однорічної праці в станиці.
3. З'їзд доручає комендантам таборів УПН-ок вкласти якнайбільше зусилля для переведення ігрових комплексів, та до часу виготовлення окремої програми для новачок уживати як зразок ігрові комплекси для новаків.

Рекомендації

1. З'їзд підкреслює потребу в найближчому часі виготовити матеріали до переведення ігрових комплексів для новачок.
2. З'їзд рекомендує, щоб всі станиці забезпечили виховників виховними матеріалами, як кварталник 'Вогонь Орлиної Ради' і підручники з бібліотеки 'Вогню Орлиної Ради'.

СПІЛЬНА ВИХОВНА КОМІСІЯ УПН І УПЮ - Резолюції

1. XXII КПЗ'їзд доручає станицям при допомозі КПС річно переводити дошки для своїх впорядників по станицях - для підкреслення пластових і виховних цілей.
2. XXII КПЗ'їзд доручає Крайовим Комендантам організувати і приготувати з'їзд зв'язкових і гніздових раз на рік на скріплення відносин між виховниками.

Дякуємо!
Гаряча любов!

Сірі Орли пишуть...

46

С. О. Стаха Гойдиш, ЗСА: Сумно, що так скоро по відсвяткуванні 90-літнього ювілею братчик Тиміш покинув нас. Він був незвичайно шляхотна людина. Протягом довгих часів він помагав мені в КПС, бо аж повних 11 1/2 літ, він поправляв мову Пластових Листків, писав обіжники і все це робив радо і безкорисно.

ПРИМІТКА РЕДАКЦІЇ: В пам'ять Сірого Орла Тиміша Білостоцького сестр. Стаха уфундувала передплати "Вогню Орлиної Ради" для п'яťох виховників. Порадившись з фундаторкою, рішено призначити ці дарові передплати таким братчикам і сестричкам:

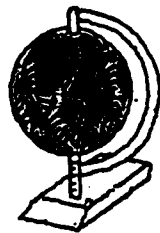
Марта Мадич	- Україна
Маруся Литвин	- Аргентина
Марійка Рибак	- Словаччина
Корнелій Шмулик	- Бразилія
Світляна Наливайко	- Латвія.

С. О. Марічка Артиш, Україна: Ми мали цікаву ідею про країну в краплині роси, що впала і розбилася. То ж цілий табір ми збирали краплинки, складали до купи і склали... Україну.

Маю зауваги до вмілості "Любитель/-ка казок". В т. 4 йде мова про "казки Езопа", тоді як перу Езопа належать (за жанром) байки.

Байка - своєрідне ототожнення зі світом людей (наділення звірів людськими якостями тощо), їй властиві алегоричні образи, повчальний висновок, тоді як казка - паралельне (одночасне) існування двох світів, наділення дійових осіб бажаними якостями (звідси - здебільшого щасливе закінчення).

КОМЕНТАР РЕДАКЦІЇ: Завваги Сірої Орлиці Марічки (крайової комендантки УПН в Україні) ми передали до Комісії новацьких умілостей. До програми новацького табору "Чудернацька країна" ми повернемося в одному з наступних чисел "Вогню Орлиної Ради".-

ЦІКАВЕ ЗВІДУСІЛЬ

47

ЗАМЕТІЛЬ

Холодний вітер із Сибіру
Зустрів над містом хмару сіру,
Схопив у танець і загув:
Гу-гу! Гу-га!

Танцюй, хмарино, вліво, вправо,
Щоб ранком місто вже пропало,
Щоб виросла над ним гора!
Гу-гу! Гу-га!

А рано в місті ходять люди,
Швидкі трамваї ходять всюди,
До школи діти жваво йдуть!
Гей-га! Гей-гу!

Затих злий вітер. Він сердитий,
Що місто далі буде жити,
Що діти тішаться, кричать:
Гей-гу! Гей-га!

Мирослав Петрів.

УЧІМОСЯ

Давно вже літечко пройшло,
Доволі бігати, гуляти...
Садок снігами замело!
Тепер учімося читати,
Щоб нам не соромно було
Себе на люди показати.

О. Олесь

Ж Ж Ж

...Учися дитино, Бог буде з тобою,
З любов'ю тебе шануватиме світ;
Учися, щоб сіять добро поміж люди,-
І житимеш вічно, не згине твій слід!

Учися, дитино, бо вчитися треба,
Шукай сонця правди, най розум не
спить;

Того, що навчишся, - воді не залити,
Не взяти розбоєм, вогнем не спалить!

Володимир Масляк.

Повищі три вірші надіслала сестр. Мар'яна Кручок.

НОВОРІЧНІ ВІНШУВАННЯ

Добрий вечір, хто є в домі цьому,
І старому й молодому і Господеві святому!
Дай, Боже, у мирі й добрі свтякувати,
А за рік ще кращих святкувати!

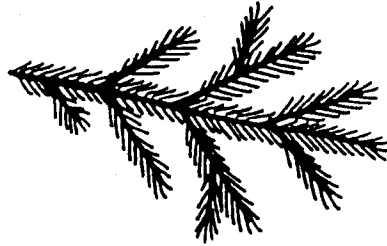
Ходить колядка - біла княгиня;
Дзвонить піснями зоряний шлях,
Ой, добрий вечір вашій родині,
Славен Господь наш на небесах!
Христос Раждається!

Подала С. О. Надя Кулинич.

ВАЛЕНТИНА ЮРЧЕНКО

КОЛЯДУЙМО!

Лютує Баба-Сніговиця,
Сніжинки сипле нам у лиця,
І Морозенко не дармує —
Зірки на вікнах скрізь малює,
Рум'янить нам носи і щоки, —
Сердитий він дідусь, нівроку!
Хоч сніг рипить попід ногами,
Дороги криє килимами,
То нам дарма! — ми із зіздуою
Йдемо до всіх із колядою.

Наш гурт веселий, голосний,
Ти з нами теж співай, радій —
"У Вифлеємі нині новина,
Пречиста Діва зродила Сина!"
І задзвенить наша колядка
На славу Божого Дитятка,
І ще прославимо новину —
ВОСКРЕСЛА НАША УКРАЇНА!
В святковий цей різдвяний час
Чекайте — прийдемо й до вас!

МИКОЛА ЩЕРБАК

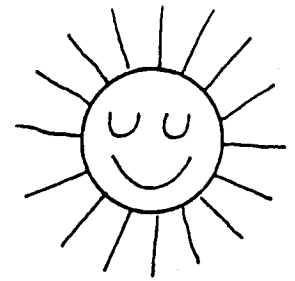
ЗИМА

Що це віє, свище в полі?
Що вихрить на видноколі? —
Ні стежок, ні доріг...
У саду стрункі тополі
Одягнули білі льолі —
Всюди сніг, всюди сніг...

Чим це вибілена хата,
Вкрита яблуня крислата,
І левада й ставок?..
Це зима іде пухната,
Завірюхами багата,
Сіє-віє сніжок.

Орляча Розвага

ВИХОВАННЯ

-Яка зараз невихована молодь!- обурюється чоловік, ідучи в автобусі зі Львова до Тернополя.

-Але ж юнак щойно поступився вам місцем,- заперечує сусід.

-Це так. Я йому навіть дуже вдячний. Але ж моя дружина продовжує стояти і ніхто не здогадається дати їй місце.

БІСКВІТНИЙ ТОРТ

Написала Лідія НЕЧАЙ

Мама принесла з магазину торт.
Миколка метнувся до коробки:

- А що ти принесла?
- Торт бісквітний,— відповідає мама.
- Миколка розв'язав коробку і вигукнув:
- Ти помилилася, торт — з квітами!

СМАЧНИЙ ОБІД

Вірш Леоніда КУЛІША-ЗІНЬКІВА

Малювала
Зранку мишка
Три цукерки
Й два горішки.
А в обід
В куточку сіла
І смачний
Малюнок з'їла.

ПОРАДИ МУДРОЇ СОРОКИ

Листи для Мудрої Сороки слати на адресу
Редакції /див.: II стор. обкладинки/ з
допискою: "Для Сороки".

ДОРОГА СОРОКО!

Чи я можу переводити з новаками вмільсть, що я сам
придумав? Михась

ДОРОГИЙ МИХАСЮ!

Для збереження єдності й устросевої подібності Пласту в усему
світі, треба, щоб проект умілости переглянула Комісія новацьких
уміlostей. Тоді вмільсть буде одобрена й опублікована для всіх
новацьких виховників. Пришли свій проект до Редакції В. О. Р., а ми
передамо, куди потрібно. Сорока

Ж Ж Ж

ДОРОГА СОРОКО!

Чи то правда, що в Австралії ходять догори ногами?

Катя

ДОРОГА КАТЮ!

Ні, то в Австралії думають, що ми так ходимо!

Сорока

Ж Ж Ж

ДОРОГА СОРОКО!

В таборі новаки просили, щоб я розповідав про духів. А потім деякі
вночі боялися.

Ромко

ДОРОГИЙ РОМКУ!

Розповіді треба уважно підбирати до віку дітей. Найкраще в таборі
зовсім про страшні речі не говорити, зокрема перед сном.

Сорока

Ж Ж Ж

ДОРОГА СОРОКО!

Я хотів би вступити до "Вовкулаків", але я чув, що вони вночі проти
повного місяця збираються на виття.

Нерішений

ДОРОГИЙ НЕРІШЕНИЙ!

Не турбуйся! Це вони так дбають про чистоту мови.

Сорока

Ж Ж Ж

З М І С Т

ВІД РЕДАКЦІІ.....	1
МУДРІСТЬ СІРИХ ОРЛІВ	
Коли дитячі ігри переходять у зловживання...	
- Сірий Орел Орест.....	2
Програма новацького вогника.....	4
ЩО РОЗКАЖЕМО НОВАЦТВУ?	
Павутиння на ялинці.....	7
Новацький заробіток "Лисів" - Сірий Орел Надя.....	7
Ледащиця.....	9
МАЙСТРУЄМО - Сірий Орел Денис Беднарський	
Різдвяний ангел.....	11
Кульчики.....	12
Ройова або гніздова ялинка.....	13
ДІТИ СПІВАЮТЬ	
Дивная новина.....	14
Нова радість світу ся з'явила.....	15
Чи чули, браття, предивну новину?.....	15
НОВАЦЬКИЙ ТАНОК: Вітряк.....	16
ЧИ ЗНАЄТЕ, ЩО... - Сіра Орлиця Стаха Гойдиш.....	17
ІГРОВИЙ КУТОК:	
Леви і тигри.....	18
Війна троянд.....	18
Перешкоди.....	18
Пиріжки.....	19
Грошик.....	19
Черевики.....	19
Відгадай слово.....	20
Перце.....	20
Зайчики.....	20
Сила.....	20
САМОДІЯЛЬНА ГРА	
Пластова свічечка - Сестричка Стаха.....	21
Кривенька качечка.....	25
Алеке.....	32
ІЗ ПРИРОДНИЧОГО ЗАПИСНИКА	
Дерева.....	34
Друзі наші менші.....	36
Бурулька - Оксана Іваненко.....	39
Ходить сніг - Галина Кирпа.....	40
РОЗГАДАЙТЕ?.....	41
ПРИКАЗКИ.....	42
ВІСТІ З УКРАЇНИ.....	43
ВІСТІ ЗІ З. С. А.....	44
ВІСТІ З КАНАДИ.....	45
СІРІ ОРЛИ ПИШУТЬ.....	46

(Продовження на звороті)

ЗМІСТ (Продовження)

ЦІКАВЕ ЗВІДУСІЛЬ

Заметіль - Мирослав Петрів.....	47
Учімося - О. Олесь.....	47
Учися, дитино - Володимир Масляк.....	47
Новорічні вітшування - С. О. Надя Кулинич.....	47
Колядуймо! - Валентина Юрченко.....	48
Зима - Микола Щербак.....	48
ОРЛЯЧА РОЗВАГА.....	49
ПОРАДИ МУДРОЇ СОРОКИ.....	50

